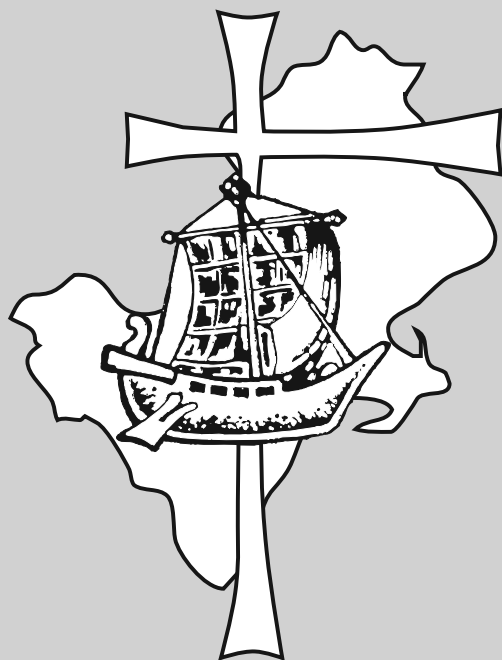

Butlletí Oficial del Bisbat de Tortosa

MARÇ 2019

UMAS

su mutua de seguros

*35 años asegurando instituciones religiosas
y entidades de labor social*

C/ Santa Engracia, 10-12 -28010- MADRID
TLF: 91.319.10.10 www.umas.es

Sotecnic
seguretat

Sotecnic
telecomunicacions

Som una empresa que oferim un ampli ventall de serveis, entre els quals destaquen una secció dedicada a la fabricació, restauració i electrificació de campanes i rellotges monumentals. També realitzem instal·lacions i manteniments de megafonia, audiovisuals i sistemes de seguretat per grans espais.

Els nostres serveis:

- Fosa de campanes i objectes artístics.
- Fabricació i restauració de rellotgeria monumental.
- Megafonia de grans espais.
- Sistemes de seguretat.
- Telefonía: Mòbil i fixe.
- Seguretat, amb tots els seus serveis.
- Audiovisuals: venda i lloguer.

C/ Mossen Bellpuig, 2 | 43500 TORTOSA | T.: 977 446 717 | www.sotecnic.com

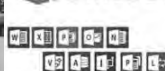

**Venda d'Equips, TPV's, Consumibles i Accessoris. Servei Tècnic.
Aplicacions a mida. Internet i Xarxes. LOPD. Formació.**

www.gis.cat

Office 365

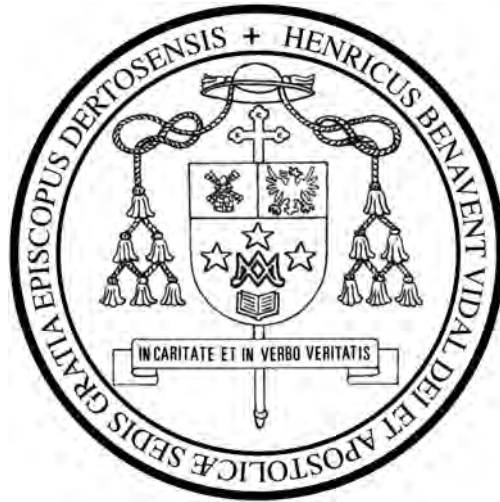

SharePoint
Lync
Exchange

**C/ Vergés Paulí, 2
43500 — Tortosa**

**Telèfon: 977 588 082
Correu-e: gis@gis.cat**

Butlletí Oficial

DEL

BISBAT DE TORTOSA

ANY CLX - TOM CXXXII

Març 2019

Núm. 3

Sr. Bisbe

**Decret d'erecció de la Frater,
i ratificació dels seus Estatuts**

**ENRIQUE BENAVENT VIDAL,
PER LA GRÀCIA DE DÉU
I BENIGNITAT DE LA SEU APOSTÒLICA,
BISBE DE TORTOSA**

Havent constatat que la Fraternitat Cristiana de Persones amb discapacitat de Tortosa (Frater) va ser fundada l'Any 1968 en la nostra diòcesi.

Donat que tot aquest temps ha funcionat amb l'estructura de consiliari, president, i membres, però sense que s'hagi erigit canònicament i sense estatuts aprovats

Per les presents,

- **Erigeixo** la Fraternitat Cristiana de Persones amb discapacitat, de Tortosa, com un Moviment de l'Acció Catòlica Espanyola, de caràcter públic, d'acord amb el Dret Canònic, sense ànim de lucre, d'àmbit diocesà, amb personalitat jurídica pròpia
- **Ratifico els Estatuts** que es van aprovar en l'Assemblea Extraordinària de la Frater del bisbat de Tortosa, reuni-

da el diumenge 10 de març de 2019, i que s'adjunten a aquest decret

Publiqui's al Butlletí Oficial de la Diòcesi

Tortosa, 15 de març de 2019

† Enrique Benavent i Vidal
Bisbe de Tortosa

Davant meu,
Francisco García Monforte
Canceller i Secretari General del Bisbe

**Homilía en la profesión solemne de Sor Jacinta
en el monasterio de Santa Clara, de Tortosa,
*19 de marzo de 2019***

- 1 Sa 7, 4-5. 12-16
- Rm 4, 13. 16-18. 22
- Mt 16. 18-21. 24

Estimados hermanos sacerdotes
Hermanas clarisas
Apreciada hermana Sor Jacinta
Hermanos todos en el Señor

1.- El Señor te da su gracia

Estamos viviendo una celebración especialmente significativa, un auténtico momento de gracia, en primer lugar para Sor Jacinta, la hermana que va a hacer su profesión solemne, para esta comunidad de hermanas de Santa Clara y para toda la Iglesia.

Es un acontecimiento de gracia porque la historia de una vocación a la vida contemplativa es una historia de amor. El Señor nos quiere conducir al amor y, por ello, ha ido haciéndose presente en la historia de nuestra hermana Jacinta hasta traerla hoy aquí. A lo largo de su vida la ha ido conduciendo por un camino de fe para que conociera el amor. No basta con saber que Dios nos ama. Eso no sirve para nada si no llegamos a conocer, a vivir, a experimentar en nosotros su amor.

La decisión que ha tomado nuestra hermana de entregarse totalmente a Dios sólo es posible cuando alguien ha llegado a conocer su amor, a sentirlo en su historia personal. Y eso no es conquista nuestra, es gracia y regalo del Señor. La vocación contemplativa no consiste en primer lugar en que quien ha sido llamada le diga al Señor: “Quiero desposarme contigo”, sino que nace de una iniciativa de Dios. En algún momento de su historia Sor Jacinta ha sentido la presencia del Señor, que le hablaba al corazón y le decía: “¿Quieres desposarte conmigo?”. Lo que hoy estamos viviendo es una respuesta de amor al Amor.

Estimada hermana: Todos los que hoy nos hemos reunido para celebrar esta Eucaristía somos invitados a alabar al Señor por el poder de su gracia, pero es usted la primera que hoy debe proclamar desde la verdad de su corazón y de su vida, no lo que usted ha hecho o lo que va a hacer, sino lo que Dios ha hecho en usted y lo que está dispuesta a dejar que continúe haciendo en su corazón.

2.- La respuesta a la gracia es el agradecimiento

Cuando una persona se siente amada por alguien, eso despierta en ella una capacidad intensa para el amor. Quien no sólo sabe que Dios es amor, sino que ha conocido por gracia su amor, experimenta en el corazón un deseo intenso de amar.

Si mira con ojos de fe la historia de su vida, descubrirá que todo lo que le ha ocurrido hasta hoy no es más que la preparación para este momento. La gracia de Dios la ha ido preparando para que responda con gratitud, en una respuesta que no son sólo palabras sino entrega total para amar plenamente.

Esa respuesta total tiene la forma de un voto. No se limita únicamente a hacer algo por el Señor, sino a entregarle su persona para

pertenecerle únicamente a Él, para dejarse amar por Él y para amarle cada día con más intensidad.

Es la entrega de alguien que se siente pequeña y pobre ante el Señor y desde esa pequeñez acepta vivir en obediencia. Al igual que María, usted está diciéndole: “Hágase en mí según tu palabra”. Al igual que San José, usted está prestándole la obediencia de la fe. Tanto María como José viven su misión como si fuera un voto, una profesión solemne. Estamos ante un acto de obediencia a Aquel a quien ellos reconocen como su Señor y ante quien se sienten unos humildes servidores. Es una obediencia apoyada en el amor confiado. No piden explicaciones, no quieren comprenderlo todo antes de decidirse, no exigen garantías previas. El voto de obediencia implica dejarse conducir por el Señor más que por los propios deseos o los propios proyectos, y la debe llevar a confiar más en Él que en su propia manera de ver las cosas. La obediencia es la forma más clara de amor a Dios. Pídale que le conceda la gracia de vivir en todo momento la obediencia como expresión de su amor total a Él.

La obediencia amorosa es posible practicando la auténtica pobreza de espíritu. La obediencia sincera sólo puede nacer de un corazón humilde y sencillo, de un corazón pobre y alegre. ¿Cómo es posible vivir la alegría en la pobreza? Esto es posible si quien hace el voto de pobreza da el paso porque ha descubierto que Cristo es su riqueza. Pídale hoy al Señor que Él sea su tesoro, ese tesoro por el que vale la pena dejarlo todo. Como hermana de San Francisco y de Santa Clara, no olvide que el signo de la verdadera pobreza es la humildad de Espíritu. No es verdaderamente pobre quien canta sus propias grandezas, quien se enorgullece de la decisión que ha tomado al entregarse. Ni la Santísima Virgen María ni San José cantaron nunca sus grandezas. Cantaron la grandeza del Señor. Pídale que le conceda la gracia de hacer de su vida un canto de alabanza alegre y agradecida que nace de un corazón pobre y humilde.

El Señor quiere desposarse con Usted en matrimonio perpetuo, en misericordia y compasión, en fidelidad. Él quiere penetrar en lo más profundo de su corazón. Abrirse a este amor significa responderle con el voto de virginidad, una virginidad para Dios. Mirando a María entendemos el sentido de esta entrega: Ella es Virgen en su cuerpo porque su persona es enteramente para Dios. San José también la acompañó en este estado de vida. Pida hoy al Señor que le conceda ser siempre una virgen para Dios y que la castidad de su cuerpo sea expresión de la intensidad de su amor a Él.

El Señor quiere desposarse con usted en matrimonio perpetuo y en fidelidad. Por ello, su entrega deber ser para siempre. Desde ahora, dejando lo que queda atrás, debe lanzarse hacia delante confiando únicamente en Él. Pídale la gracia de no dudar en ningún momento de lo que ha hecho, de no pensar en ningún momento que quizás otra opción habría sido mejor. La obediencia amorosa a la voluntad de Dios, que es su respuesta a su amor del Señor es lo mejor para usted y lo que la hará realmente feliz incluso en los momentos del dolor y de la oscuridad.

Que su entrega sea también sin reservas y sin ambigüedades, como corresponde al amor que Dios le tiene. Que vaya creciendo en su deseo de amarle cada día más. Que su amor no vaya de más a menos, que no se vaya enfriando, sino que sea cada día más intenso.

La vida contemplativa nos muestra que cuando un alma acoge las gracias que el Señor le da en un espíritu de pura apertura y disponibilidad, la va colmando con nuevas gracias y con nuevos regalos. En la apertura a esas nuevas gracias se va progresando y se avanza en la vida espiritual. Cuando contemplamos el camino de San Francisco y de Santa Clara descubrimos que su humildad y sencillez eran cada día mayores. Las gracias con que Dios los enriquecía no les llevaban a considerarse mejores que los demás. Su obediencia era cada día más perfecta y se complacían en realizar los trabajos más humildes. Su castidad era cada día más pura, porque su amor al Señor era cada vez más intenso. Su espíritu de pobreza era cada día más grande, porque habían comprendido cuál era su verdadero tesoro. Su oración era cada día más ferviente, porque su amistad con el Señor era cada día más fuerte.

3.- Un don para la Iglesia

Querida Sor Jacinta; queridas hermanas clarisas: su vocación es una muestra de predilección que el Señor les ha mostrado, pero es también un regalo para toda la Iglesia. La Iglesia peregrina, que camina con dificultades en este mundo, que conoce las tentaciones y las debilidades a las que estamos expuestos todos los cristianos, necesita signos que le hablen del cielo, que nos orienten a todos hacia los bienes definitivos, hacia la Iglesia celeste, hacia esa Iglesia sin mancha ni arruga ni nada semejante, en la que Dios lo será todo en todos.

Nuestro mundo, tan atado a las cosas que pretenden ofrecer la felicidad, pero que tan sólo ofrecen un placer efímero que deja insatisfecho el corazón del hombre, necesita de personas que, formando parte de la Iglesia peregrina, le recuerden las realidades definitivas y la orienten hacia el cielo.

Que la sencillez de vuestra vida contemplativa, la pobreza vivida con alegría, la limpieza de vuestro corazón, la humildad de vuestro espíritu, la sinceridad y la verdad de vuestra entrega a Dios, vuestro deseo de llegar a un amor total con el Esposo... que todo ello nos oriente hacia la patria a la que todos estamos llamados.

La Iglesia necesita de vuestro ejemplo y de vuestra oración. Cuando más sincera y alegre, cuando más verdadera sea vuestra oración, cuando más os presentéis con corazón limpio ante el Señor, más eficaz será vuestra oración. Cuando más intenso sea vuestro amor a Dios vivido en la oración, con más caridad pastoral vivirán los sacerdotes su ministerio; el amor de los esposos será más fuerte y más verdadero; la entrega de los misioneros será más fecunda; la fidelidad de los consagrados será mayor; el testimonio de los laicos será más valiente y los que sufren por causa de Cristo y de su Evangelio se sentirán fortalecidos.

Que el testimonio de San Francisco, de Santa Clara, de todos los santos y santas que se han entregado a Dios en el silencio y el anonimato de los monasterios les iluminen en todo momento de su vida monástica. Que, ayudadas por su intercesión, lleguen un día a reunirse con todos ellos en la asamblea festiva de los santos.

Que así sea.

† Enrique Benavent i Vidal
Obispo de Tortosa

En camí cap a la Pasqua (*PARAULES DE VIDA – 3 de març 2019*)

Dimecres que ve, amb el ritu alhora senzill i solemne de la imposició de la cendra, començarem a recórrer el camí espiritual que ens conduirà a la Pasqua. El ritme del temps litúrgic que revivim any rere any ens recorda que, mentre estem en aquest món, els cristians caminem “de Pasqua en Pasqua cap al compliment d’aquella salva-

ció que ja hem rebut gràcies al misteri pasqual de Crist” (Francesc, *missatge per a la Quaresma de 2019*). La celebració anual de la solemnitat de la Pasqua ens ajuda a caure en el compte que estem salvats “en esperança” (Rm 8, 24). En aquest temps som convidats a acollir la gràcia que brolla de la mort i resurrecció del Senyor i que ens fa desitjar, juntament amb tota la creació, la “plena manifestació dels fills de Déu” (Rm 8, 19). En orientar el nostre cor cap a la Pasqua, la Quaresma no és un temps trist, sinó d’esperança.

En la Vigília Pasqual renovarem les promeses del nostre baptisme. Per això la Quaresma ens recorda que estem cridats a viure com a fills de Déu. El Papa ens diu en el seu missatge que si vivim segons la nostra condició baptismal no solament ens beneficiem a nosaltres mateixos, sinó a tota la creació, perquè estem cooperant a la seua redempció: “quan la caritat de Crist transfigura la vida dels sants, aquests lloen Déu i, amb la pregària, la contemplació i l’art fan partícips d’això també a les criatures”. De la mateixa manera que el pecat introdueix una dinàmica destructiva que afecta a tota la humanitat i a tota la creació perquè trenca la seua harmonia, la força de la gràcia redemptora de Crist introdueix una dinàmica de salvació i de vida.

Si reconeixem la nostra realitat a la llum de la Paraula de Déu, descobrim que no sempre vivim així. Per això aquest temps de gràcia és també temps de penediment. La primera exigència d’una autèntica conversió és el reconeixement de l’arrel i de les manifestacions concretes dels propis pecats. En l’origen del mal apareix sempre el desig d’usar el proïsme, les altres criatures i fins i tot a nosaltres mateixos segons els propis desitjos egoistes. Això ens porta a un estil de vida caracteritzat per la lògica “del tot i ara mateix, del tindre cada vegada més” que “viola els límits que la nostra condició humana i la naturalesa ens demanen respectar”. Les manifestacions concretes del pecat són l’avidesa, l’afany per un benestar desmesurat, el desinterès pel bé dels altres, l’explotació de la creació, de les persones i del medi ambient.

Però, per la gràcia de Crist, aquesta no és la paraula definitiva sobre la història i sobre la humanitat. El camí cap a la Pasqua ens crida a restaurar el nostre cor de cristians mitjançant el penediment, la conversió i el perdó que Déu ens ofereix. Per a aquest camí l’Església ens proposa tres mitjans: el dejuni, l’oració i l’almoïna. Pel dejuni la nostra avidesa es transforma en capacitat de patir per amor; l’oració ens ensenya a renunciar a l’autosuficiència del nostre jo i a reconèixer que estem necessitats del Senyor i de la seua misericòrdia.

dia; l'almoïna ens ajuda a superar la temptació de cercar la seguretat en les coses i a descobrir que hi ha més alegria a donar que a rebre.

Que aquesta Quaresma sigui per a tots un temps de gràcia.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

Les temptacions de Jesús en el desert (*PARAULES DE VIDA – 10 de març 2019*)

Cada any en començar la Quaresma, la litúrgia de l'Església ens presenta l'episodi de les temptacions que el Senyor va patir i va vèncer durant la seua estada al desert, on va ser conduït per l'Esperit abans de començar el seu ministeri públic en Galilea. Podem imaginar que va ser un temps que Jesús va dedicar únicament a trobar-se amb el Pare fins al punt d'oblidar-se totalment de si mateix, dejunant durant quaranta dies.

Per això aquest text evangèlic, escoltat al principi de la Quaresma, és en primer lloc una crida a aprofundir en el sentit del dejuni que l'Església ens convida a intensificar en aquest temps litúrgic: estem sotmesos a un ritme de vida que ens porta a estar tan pendents de nosaltres mateixos i dels nostres desitjos, que fàcilment ens oblidem de Déu. Seguint l'exemple del Senyor en el desert, la Quaresma és una exhortació a canviar aquesta orientació que la cultura actual imprimeix en la nostra vida, a què estem tan pendents de Déu que no temem oblidar-nos de nosaltres mateixos.

En aquest moment crucial de la vida del Senyor, descobrim que es troba davant uns interrogants de la resposta als quals depèn l'orientació que donarà a tot el seu camí posterior: ¿Què ha vingut a portar al nostre món? ¿Consisteix la seua missió a satisfer les necessitats materials immediates de la humanitat, apartant a Déu de l'horitzó de la vida dels homes com quelcom que en el fons és il·lusori, o a portar precisament a aquest Déu com a fonament d'una humanitat veritablement nova? ¿Com ho ha de fer? ¿Ha de confiar en la glòria que li donaria el poder del món o en la fama que li proporcionaria una manifestació miraculosa de la seua divinitat com esperaven els israelites del seu temps?

El fet que Jesús vencés en les temptacions ens indica que davant el dilema entre fidelitat i èxit, va triar el camí de la fidelitat, tant en el referent al contingut de la seua missió -que no consistia en alimentar de pa a la humanitat sinó en oferir-li la possibilitat de trobar-se amb Déu- (primera temptació), com en la manera de realitzar-la, renunciant a assegurar-se l'èxit per mitjà del poder i de la glòria del món (segona i tercera temptació).

Aquest episodi de la vida de Jesús ens ha d'ajudar en el temps de Quaresma a no oblidar que la vida del cristià sempre tindrà la forma d'un combat. Sant Agustí, en un dels seus sermons, afirma: “*En el món (diu el Senyor) tindreu lluites*. De dues maneres ataca el món als soldats de Crist: els afalaga per a seduir-los, els atemoreix per a doblegar-los” (sermó 276). En el desert Jesús no es va deixar seduir pel diable, ni pel que li prometia si l'adorava: el poder i la glòria (de tots els regnes del món). Entre la fidelitat a la vocació a la santedat que hem rebut en el baptisme i l'admiració que el poder, la riquesa i la glòria desperten, no caiguem en la temptació de pensar que a l'Església l'eficàcia i l'èxit depenen de tot això. Si caiem en aquesta temptació estem, en paraules del papa Francesc, davant una Església mundanitzada, que ha oblidat que el seu present i el seu futur depenen de la fidelitat de tots i cadascun dels cristians a la vocació a la santedat.

Amb la meua benedicció i afecte.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

El Seminari missió de tots
(*PARAULES DE VIDA – 17 de març 2019*)

Aquest diumenge anterior a la solemnitat de sant Josep celebrem en la nostra diòcesi el dia del seminari. El lema triat per a enguany ens recorda que no podem considerar el seminari com una realitat desconnectada de la vida de l'església diocesana i de les parròquies. Del que siga avui el seminari depèn en gran mesura el futur eclesial i pastoral de les comunitats parroquials. Per això, si valorem l'Es-

glésia, hem de demanar a Déu que hi haja joves que paren atenció a la possible crida del Senyor i que siguin capaços de respondre amb generositat posant-se al servei de l'Evangelí.

Actualment la realitat dels nostres seminaris no és com ho era fa unes dècades. Però gràcies a Déu, hi ha petits signes d'esperança que ens ajuden a descobrir que el Senyor continua convidant a joves perquè col·laboren amb Ell en la missió de ser sembradors del seu Regne mitjançant l'anunci de l'Evangelí, la celebració dels sagraments i el testimoniatge de la caritat cap als més pobres. Durant aquest curs són cinc els joves que s'estan preparant per al sacerdoci, rebent la formació en el Seminari interdiocesà i en la Facultat de Teologia de Catalunya. És un do que hem d'agrair a Déu. Demanem perquè perseveren en el desig de seguir i servir al Senyor vivint la vocació com un vertader camí de santedat. Una vocació sacerdotal és autèntica si qui la sent en el seu cor la viu amb el desig de ser sant.

El seminari és una realitat que tots hem de cuidar i valorar. En les famílies cristianes aquesta responsabilitat es viu si els pares eduquen als fills valorant positivament la vocació sacerdotal; els sacerdots estan cridats a donar testimoniatge que, malgrat les dificultats que patim en aquests moments a l'Església, és possible viure amb alegria el ministeri lliurant-se generosament al servei del Senyor; els catequistes tenen la gran responsabilitat de sembrar en el cor dels xiquets i joves que es preparen per a rebre els sagraments de la Iniciació Cristiana, l'amor a Jesús i el desig de viure com Ell; les comunitats parroquials no haurien de deixar de demanar al Bon Pastor que no els falte el testimoniatge de pastors segons el seu cor. En aquests moments tots tenim la responsabilitat de mostrar la bellesa de la vocació sacerdotal posant en valor l'exemple de tants preveres que, en la senzillesa del treball diari, en la dedicació constant a les seues parròquies i en la disponibilitat per a servir gasten la vida dia a dia. D'això, que és el que viu la immensa majoria dels sacerdots, no parlen els mitjans de comunicació social.

La celebració del dia del seminari ha de ser també una ocasió perquè en la catequesi i en els grups juvenils de la nostra diòcesi es parli als xiquets i joves de la vocació sacerdotal. Gràcies a Déu sé de molts joves que, quan han conegut a un sacerdot lliurat a la seua missió i que viu amb alegria la vocació, valoren el seu lliurament perquè els ha ajudat a créixer com a persones i com a cristians. M'agradaria

que cada jove que ha tingut aquesta experiència es plantejés la possibilitat que també a ell estigués cridant-lo el Senyor.

Amb la meua benedicció i afecte.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

L'amor cuida la vida

(PARAULES DE VIDA – 24 de març 2019)

El dia 25 de març, solemnitat de l'Encarnació del Senyor, celebrem la jornada per la vida. Si el Fill de Déu en fer-se home va assumir una existència humana amb tot el que això implica, inclosos el dolor i el sofriment, podem comprendre el valor que té per a Déu la vida de qualsevol ésser humà. Ell no solament ha creat l'home a imatge i semblança seua, sinó que en el seu Fill s'ha fet un de nosaltres fins al punt de voler compartir la nostra vida. Podem dir que no hi ha cap sofriment, cap esperança o cap experiència autènticament humana que el Fill no haja compartit amb nosaltres. L'Encarnació del Senyor suposa, per això, una dignificació insospitada de la vida humana.

Quan reflexionem sobre la realitat de la nostra existència hi ha una dada que ningú pot qüestionar: la vida és quelcom rebut. Ningú se l'ha donada a ell mateix. Es tracta d'un do que se'ns ha donat i que no ve sol, ja que amb ella hem rebut molts altres béns. La fe ens ajuda a descobrir el sentit profund d'aquesta experiència: una cosa tan gran, que ens fa sentir com persones que tenen un valor únic i que són estimades pels altres, no pot ser fruit de l'atzar o de la casualitat. Per als cristians és el primer gest d'amor de Déu a cadascun de nosaltres. Però és el primer, perquè aquesta vida està cridada a una plenitud insospitada per a nosaltres, evoca la vida eterna a la qual Déu ens crida. Mentre caminem en aquest món experimentem la vida com quelcom bo, però que encara no vivim plenament sinó amb l'esperança i el desig d'una plenitud que Déu vol per a tots.

Si la vida humana és un regal de Déu, si el Fill de Déu l'ha feta seua i si està cridada a una plenitud que encara no hem assolit, això implica que té un valor absolut, per la qual cosa en tots els casos ha

de ser respectada i estimada. No hi ha vides humanes indignes, que puguin ser per això mateix eliminades sense més. El seu valor no depèn d'una suposada "qualitat" considerada amb criteris materials. La "qualitat" de la vida humana està en la capacitat d'estimar i de ser estimats.

En el compromís en favor de la vida humana hem d'acurar-nos especialment amb els petits, és a dir, amb els més vulnerables i febles. Els xicotets, els pobres, els últims... són els que ocupen el primer lloc en el cor del Pare i el compromís per cuidar tota vida humana és un reflex de l'amor amb el qual Déu estima a tothom.

Per això, aquest compromís ens ha de portar a cuidar especialment als qui estan per nàixer i necessiten tot de la mare, als qui viuen en condicions infrahumanes, en soledat, als ancians i malalts, als desnonats, als angoixats i sense futur aparent. Això significa de debò estimar la vida, anunciar que és un bé, celebrar el seu acolliment i creixement i, mitjançant el testimoniatge, saber denunciar allò que la desprotegeix, l'abandona o la menysvalora. Així es trenca amb aquesta cultura del descart, tan perniciosa per a tots.

Que aquesta celebració ens ajude a no deixar-nos portar per la mentalitat que valora la vida des d'una perspectiva utilitària.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

Trobada diocesana de xiquets (*PARAULES DE VIDA – 31 de març 2019*)

Diumenge que ve celebrarem la trobada del Moviment Infantil Diocesà (MID), al qual estan convidats els xiquets que participen en les activitats catequètiques de les nostres parròquies, especialment aquells que es preparen per a rebre al Senyor en l'Eucaristia per primera vegada i els que continuen aprofundint en la fe i en la vida cristiana en les diferents activitats parroquials. M'agradaria convidar-vos als sacerdots i catequistes a què animeu als xiquets i a les seues famílies a participar en la trobada del MID, pensant en el bé que els pot fer viure aquesta experiència eclesial.

És important que els xiquets de les diferents parròquies de la diòcesi es troben i descobreixin que molts altres companys de la seua edat estan recorrent el mateix camí de fe que ells. En molts pobles petits de la diòcesi ja és habitual que els xiquets i joves, per a les activitats culturals i esportives, es desplacen per trobar-se amb els de localitats pròximes. Això és una riquesa, perquè els obri a un món de relacions més ampli que els ajuda a créixer en la seua formació humana. També és important que tinguen l'experiència que els cristians formem una gran família. Això els amplia l'horitzó de la vivència de la fe i els ajuda a comprendre millor el que significa la pertinença a l'Església.

Convé que, en la mesura que sigui possible, les seues famílies se senten convidades també a participar en aquest dia de convivència i de festa de la fe. Avui som conscients de l'important que és la implicació dels pares en la iniciació dels fills a la vida cristiana. També experimentem que aconseguir aquest objectiu no és fàcil. Qualsevol ocasió i qualsevol signe que els pugua acostar a l'Església l'hem d'aprofitar. Un dia com aquest, en el qual conviuen amb els xiquets, amb altres pares, amb els catequistes i amb els sacerdots de la parròquia -en la mesura en què es puguin fer presents-, i en el que tenen ocasió de participar en una Eucaristia especialment preparada per als seus fills, pot ajudar a molts a superar prejudicis que dificulten la seua relació amb l'Església.

La relació dels catequistes amb els xiquets també pot enriquir-se en aquest dia de convivència. A causa del ritme de vida que tenim tant ells com els majors, moltes vegades el contacte es limita a la catequesi setmanal i, quan es pot, al moment de la celebració de l'Eucaristia dominical. Passar un dia amb ells i, si pot ser, amb les seues famílies, permet una relació diferent i pot ajudar a créixer en la comunió i en el coneixement mutu.

Però sobretot, hem de pensar en el bé que els fa a ells perquè els oferim l'ocasió de tenir una vivència alegre de la fe, que els pot animar en el desig de conèixer més a Jesús i de voler viure en la seua amistat. Estic convençut que aquests xicotets gestos i experiències que de vegades creiem que serveixen per a poc, poden sembrar en el seu cor la llavor de la fe. Fa unes setmanes, en una trobada amb els xiquets d'una parròquia a la qual vaig anar en visita pastoral, dos d'ells em van parlar de la seua experiència d'assistir a aquesta

trobada, la recordaven com una cosa molt positiva i tenien desig de tornar. No desaprofitem cap ocasió per a evangelitzar.

Amb la meua benedicció i afecte.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

En camino hacia la Pascua
(PALABRAS DE VIDA –3 de marzo 2019)

El próximo miércoles, con el rito a la vez sencillo y solemne de la imposición de la ceniza, comenzaremos a recorrer el camino espiritual que nos conducirá a la Pascua. El ritmo del tiempo litúrgico que revivimos año tras año nos recuerda que, mientras estamos en este mundo, los cristianos caminamos “de Pascua en Pascua hacia el cumplimiento de aquella salvación que ya hemos recibido gracias al misterio pascual de Cristo” (Francisco, *mensaje para la Cuaresma de 2019*). La celebración anual de la solemnidad de la Pascua nos ayuda a caer en la cuenta de que estamos salvados “en esperanza” (Rm 8, 24). En este tiempo somos invitados a acoger la gracia que brota de la muerte y resurrección del Señor y que nos hace desear, junto con toda la creación, la “plena manifestación de los hijos de Dios” (Rm 8, 19). Al orientar nuestro corazón hacia la Pascua, la Cuaresma no es un tiempo triste, sino de esperanza.

En la Vigilia Pascual renovaremos las promesas de nuestro bautismo. Por ello la Cuaresma nos recuerda que estamos llamados a vivir como hijos de Dios. El Papa nos dice en su mensaje que si vivimos según nuestra condición bautismal no solo nos beneficiamos a nosotros mismos, sino a toda la creación, porque estamos cooperando a su redención: “cuando la caridad de Cristo transfigura la vida de los santos, estos alaban a Dios y, con la oración, la contemplación y el arte hacen partícipes de ello también a las criaturas”. Del mismo modo que el pecado introduce una dinámica destructiva que afecta a toda la humanidad y a toda la creación porque rompe su armonía, la fuerza de la gracia redentora de Cristo introduce una dinámica de salvación y de vida.

Si reconocemos nuestra realidad a la luz de la Palabra de Dios, descubrimos que no siempre vivimos así. Por ello este tiempo de gracia es también tiempo de arrepentimiento. La primera exigencia de una auténtica conversión es el reconocimiento de la raíz y de las manifestaciones concretas de los propios pecados. En el origen del mal aparece siempre el deseo de usar al prójimo, a las otras criaturas e incluso a nosotros mismos según los propios deseos egoístas. Esto nos lleva a un estilo de vida caracterizado por la lógica “del todo y ya, del tener cada vez más” que “viola los límites que nuestra condición humana y la naturaleza nos piden respetar”. Las manifestaciones concretas del pecado son la avidez, el afán por un bienestar desmedido, el desinterés por el bien de los demás, la explotación de la creación, de las personas y del medio ambiente.

Pero, por la gracia de Cristo, esta no es la palabra definitiva sobre la historia y sobre la humanidad. El camino hacia la Pascua nos llama a restaurar nuestro corazón de cristianos mediante el arrepentimiento, la conversión y el perdón que Dios nos ofrece. Para este camino la Iglesia nos propone tres medios: el ayuno, la oración y la limosna. Por el ayuno nuestra avidez se transforma en capacidad de sufrir por amor; la oración nos enseña a renunciar a la autosuficiencia de nuestro yo y a reconocer que estamos necesitados del Señor y de su misericordia; la limosna nos ayuda a superar la tentación de buscar la seguridad en las cosas y a descubrir que hay más alegría en dar que en recibir.

Que esta Cuaresma sea para todos un tiempo de gracia.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Las tentaciones de Jesús en el desierto
(PALABRAS DE VIDA –10 de marzo 2019)

Cada año al comenzar la Cuaresma, la liturgia de la Iglesia nos presenta el episodio de las tentaciones que el Señor sufrió y venció durante su estancia en el desierto, adonde fue conducido por el Espíritu antes de comenzar su ministerio público en Galilea. Podemos imaginar que fue un tiempo que Jesús dedicó únicamente a encon-

trarse con el Padre hasta el punto de olvidarse totalmente de sí mismo, ayunando durante cuarenta días.

Por ello este texto evangélico, escuchado al principio de la Cuaresma, es en primer lugar una llamada a profundizar en el sentido del ayuno que la Iglesia nos invita a intensificar en este tiempo litúrgico: estamos sometidos a un ritmo de vida que nos lleva a estar tan pendientes de nosotros mismos y de nuestros deseos, que fácilmente nos olvidamos de Dios. Siguiendo el ejemplo del Señor en el desierto, la Cuaresma es una exhortación a cambiar esta orientación que la cultura actual imprime en nuestra vida, a que estemos tan pendientes de Dios que no temamos olvidarnos de nosotros mismos.

En este momento crucial de la vida del Señor, descubrimos que se encuentra ante unos interrogantes de cuya respuesta depende la orientación que dará a todo su camino posterior: ¿Qué ha venido a traer a nuestro mundo? ¿Consiste su misión en satisfacer las necesidades materiales inmediatas de la humanidad, apartando a Dios del horizonte de la vida de los hombres como algo que en el fondo es ilusorio, o en traer precisamente a ese Dios como fundamento de una humanidad verdaderamente nueva? ¿Cómo lo debe hacer? ¿Debe confiar en la gloria que le daría el poder del mundo o en la fama que le proporcionaría una manifestación milagrosa de su divinidad como esperaban los israelitas de su tiempo?

El hecho de que Jesús venciera en las tentaciones nos indica que ante el dilema entre fidelidad y éxito, escogió el camino de la fidelidad, tanto en lo referente al contenido de su misión -que no consistía en alimentar de pan a la humanidad sino en ofrecerle la posibilidad de encontrarse con Dios- (primera tentación), como en el modo de realizarla, renunciando a asegurarse el éxito por medio del poder y la gloria del mundo (segunda y tercera tentación).

Este episodio de la vida de Jesús nos debe ayudar en el tiempo de Cuaresma a no olvidar que la vida del cristiano siempre tendrá la forma de un combate. San Agustín, en uno de sus sermones, afirma: “*En el mundo (dice el Señor) tendréis luchas. De dos maneras ataca el mundo a los soldados de Cristo: los halaga para seducirlos, los atemoriza para doblegarlos*” (sermón 276). En el desierto Jesús no se dejó seducir por el diablo, ni por lo que le prometía si le adoraba: el poder y la gloria (de todos los reinos del mundo). Entre la fidelidad a

la vocación a la santidad que hemos recibido en el bautismo y la admiración que el poder, la riqueza y la gloria despiertan, no caigamos en la tentación de pensar que en la Iglesia la eficacia y el éxito dependen de todo eso. Si caemos en esa tentación estamos, en palabras del papa Francisco, ante una Iglesia mundanizada, que ha olvidado que su presente y su futuro dependen de la fidelidad de todos y cada uno de los cristianos a la llamada a la santidad.

Con mi bendición y afecto.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

El Seminario, misión de todos
(*PALABRAS DE VIDA –17 de marzo 2019*)

Este domingo anterior a la solemnidad de san José celebramos en nuestra diócesis el día del seminario. El lema escogido para este año nos recuerda que no podemos considerar el seminario como una realidad desconectada de la vida de la iglesia diocesana y de las parroquias. De lo que sea hoy nuestro seminario depende en gran medida el futuro eclesial y pastoral de las comunidades parroquiales. Por ello, si valoramos la Iglesia, debemos pedir a Dios que haya jóvenes que presten atención a la posible llamada del Señor y que sean capaces de responder con generosidad poniéndose al servicio del Evangelio.

Actualmente la realidad de nuestros seminarios no es como era hace unas décadas. Pero gracias a Dios, hay pequeños signos de esperanza que nos ayudan a descubrir que el Señor sigue invitando a jóvenes para que colaboren con Él en la misión de ser sembradores de su Reino mediante el anuncio del Evangelio, la celebración de los sacramentos y el testimonio de la caridad hacia los más pobres. Durante este curso son cinco los jóvenes que se están preparando para el sacerdocio, recibiendo la formación en el Seminario interdiocesano y en la Facultad de Teología de Cataluña. Es un don que

debemos agradecer a Dios. Pidamos para que perseveren en el deseo de seguir y servir al Señor viviendo su vocación como un verdadero camino de santidad. Una vocación sacerdotal es auténtica si quien la siente en su corazón la vive con el deseo de ser santo.

El seminario es una realidad que todos debemos cuidar y valorar. En las familias cristianas esta responsabilidad se vive si los padres educan a los hijos valorando positivamente la vocación sacerdotal; los sacerdotes están llamados a dar testimonio de que, a pesar de las dificultades que sufrimos en estos momentos en la Iglesia, es posible vivir con alegría el ministerio entregándose generosamente al servicio del Señor; los catequistas tienen la gran responsabilidad de sembrar en el corazón de los niños y jóvenes que se preparan para recibir los sacramentos de la Iniciación Cristiana, el amor a Jesús y el deseo de vivir como Él; las comunidades parroquiales no deberían dejar de pedir al Buen Pastor que no les falte el testimonio de pastores según su corazón. En estos momentos todos tenemos la responsabilidad de mostrar la belleza de la vocación sacerdotal poniendo en valor el ejemplo de tantos presbíteros que, en la sencillez del trabajo diario, en la dedicación constante a sus parroquias y en la disponibilidad para servir gastan la vida día a día. De esto, que es lo que vive la inmensa mayoría de los sacerdotes, no hablan los medios de comunicación social.

La celebración del día del seminario debe ser también una ocasión para que en la catequesis y en los grupos juveniles de nuestra diócesis se hable a los niños y jóvenes de la vocación sacerdotal. Gracias a Dios sé de muchos jóvenes que, cuando han conocido a un sacerdote entregado a su misión y que vive con alegría la vocación, valoran su entrega porque les ha ayudado a crecer como personas y como cristianos. Me gustaría que cada joven que ha tenido esta experiencia se planteara la posibilidad de que también a él estuviera llamándole el Señor.

Con mi bendición y afecto.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

El amor cuida la vida

(PALABRAS DE VIDA –24 de marzo 2019)

El día 25 de marzo, solemnidad de la Encarnación del Señor, celebramos la Jornada por la vida. Si el Hijo de Dios al hacerse hombre asumió una existencia humana con todo lo que ello implica, incluidos el dolor y el sufrimiento, podemos comprender el valor que tiene para Dios la vida de cualquier ser humano. Él no solo ha creado al hombre a su imagen y semejanza, sino que en su Hijo se ha hecho uno de nosotros hasta el punto de querer compartir nuestra vida. Podemos decir que no hay ningún sufrimiento, ninguna esperanza o ninguna experiencia auténticamente humana que el Hijo no haya compartido con nosotros. La Encarnación del Señor supone, por ello, una dignificación insospechada de la vida humana.

Cuando reflexionamos sobre la realidad de nuestra existencia hay un dato que nadie puede cuestionar: la vida es algo recibido. Nadie se la ha dado a sí mismo. Se trata de un don que se nos ha dado y que no viene solo, ya que con ella hemos recibido otros muchos bienes. La fe nos ayuda a descubrir el sentido profundo de esta experiencia: algo tan grande, que nos hace sentir y vivir como personas que tienen un valor único y que son amadas por los otros, no puede ser fruto del azar o de la casualidad. Para los cristianos es el primer gesto de amor de Dios a cada uno de nosotros. Pero es el primero, porque esta vida está llamada a una plenitud insospechada para nosotros, evoca la vida eterna a la que Dios nos llama. Mientras caminamos en este mundo experimentamos la vida como algo bueno, pero que todavía no vivimos plenamente sino con la esperanza y el deseo de una plenitud que Dios quiere para todos.

Si la vida humana es un regalo de Dios, si el Hijo de Dios la ha hecho suya y si está llamada a una plenitud que todavía no hemos alcanzado, ello implica que tiene un valor absoluto, por lo que en todos los casos debe ser respetada y amada. No hay vidas humanas desechables o indignas, que puedan ser por eso mismo eliminadas sin más. Su valor no depende de una supuesta “calidad” considerada con criterios materiales. La “calidad” de la vida humana está en la capacidad de amar y de ser amados.

En el compromiso en favor de la vida humana hemos de esmerarnos especialmente con los pequeños, es decir, con los vulnerables y

débiles. Los pequeños, los pobres, los últimos... son los que ocupan el primer lugar en el corazón del Padre y el compromiso por cuidar toda vida humana es un reflejo del amor con el que Dios ama a todos.

Por ello, este compromiso nos debe llevar a cuidar especialmente a los que están por nacer y necesitan todo de la madre, a los que viven en condiciones infrahumanas, en soledad, a los ancianos y enfermos, a los desahuciados, a los angustiados y sin futuro aparente. Esto significa de verdad amar la vida, anunciar que es un bien, celebrar su acogida y crecimiento y, mediante el testimonio, saber denunciar lo que la desprotege, la abandona o la minusvalora. Así se rompe con esta cultura del descarte, tan perniciosa para todos.

Que esta celebración nos ayude a no dejarnos llevar por la mentalidad que valora la vida desde una perspectiva utilitaria.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Encuentro diocesano de niños
(PALABRAS DE VIDA –31 – de marzo – 2019)

El próximo domingo celebraremos el encuentro del Movimiento Infantil Diocesano (MID), al que están invitados los niños que participan en las actividades catequéticas de nuestras parroquias, especialmente aquellos que se preparan para recibir al Señor en la Eucaristía por primera vez y los que continúan profundizando en la fe y en la vida cristiana en las distintas actividades parroquiales. Me gustaría invitaros a los sacerdotes y catequistas a que animéis a los niños y a sus familias a participar en el encuentro del MID, pensando en el bien que les puede hacer vivir esta experiencia eclesial.

Es importante que los niños de las distintas parroquias de la diócesis se encuentren y descubran que otros muchos compañeros de su edad están recorriendo el mismo camino de fe que ellos. En muchos pueblos pequeños de la diócesis ya es habitual que los niños y jóvenes, para las actividades culturales y deportivas, se desplacen para encontrarse con los de localidades cercanas. Esto es una ri-

queza, porque les abre a un mundo de relaciones más amplio que les ayuda a crecer en su formación humana. También es importante que tengan la experiencia de que los cristianos formamos una gran familia. Esto les amplía el horizonte de la vivencia de la fe y les ayuda a comprender mejor lo que significa la pertenencia a la Iglesia.

Conviene que, en la medida de lo posible, sus familias se sientan invitadas también a participar en este día de convivencia y de fiesta de la fe. Hoy somos conscientes de lo importante que es la implicación de los padres en la iniciación de los hijos a la vida cristiana. También experimentamos que conseguir este objetivo no es fácil. Cualquier ocasión y cualquier signo que les pueda acercar a la Iglesia lo debemos aprovechar. Un día como este, en el que conviven con los niños, con otros padres, con los catequistas y con los sacerdotes de la parroquia -en la medida en que se puedan hacer presentes-, y en el que tienen ocasión de participar en una Eucaristía especialmente preparada para sus hijos, puede ayudar a muchos a superar prejuicios que dificultan su relación con la Iglesia.

La relación de los catequistas con los niños también puede enriquecerse en este día de convivencia. Debido al ritmo de vida que tenemos tanto ellos como los mayores, muchas veces el contacto se limita a la catequesis semanal y, cuando se puede, al momento de la celebración de la Eucaristía dominical. Pasar un día con ellos y, a ser posible, con sus familias, permite un encuentro distinto y puede ayudar a crecer en la comunión y en el conocimiento mutuo.

Pero sobre todo, hemos de pensar en el bien que les hace a ellos porque les ofrecemos la ocasión de tener una vivencia alegre de la fe, que les puede animar en su deseo de conocer más a Jesús y de querer vivir en su amistad. Estoy convencido de que estos pequeños gestos y experiencias que a veces creemos que sirven para poco, pueden sembrar en su corazón la semilla de la fe. Hace unas semanas, en un encuentro con los niños de una parroquia a la que fui en visita pastoral, dos de ellos me hablaron de su experiencia de asistir a este encuentro, lo recordaban como algo muy positivo y tenían deseo de volver. No desaprovechemos ninguna ocasión para evangelizar.

Con mi bendición y afecto.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Activitats de
l'Excm. i Rvdm. Mons. Enrique Benavent i Vidal,
bisbe de Tortosa
Març 2019

- 1.- Rep visites i despatxa assumptes en la cúria diocesana.
Jesús-Tortosa, centre d'espiritualitat *Sant Enric d'Ossó*: visita els preveres que participen en la tanda d'exercicis espirituals i presideix l'Eucaristia concelebrada.
- 2.- Jesús-Tortosa, centre d'espiritualitat *Sant Enric d'Ossó*: presideix la XXIII Jornada de Pastoral Penitenciària de les diòcesis amb seu a Catalunya.
- 4.- Despatxa assumptes en la cúria diocesana.
- 5.- Despatxa assumptes en la cúria.
Tortosa, residència episcopal: es reuneix amb el consell episcopal.
- 6.- Rep visites i despatxa assumptes en la cúria.
Tortosa, Catedral de Santa Maria: presideix l'Eucaristia de Dimecres de Cendra.
- 7-8.- Rep visites i despatxa assumptes en la cúria.
- 11.- Despatxa assumptes en la cúria.
Visita a un prevere hospitalitzat.
- 12.- Despatxa assumptes en la cúria.
- 13.- Barcelona: visita el Seminari interdiocesà.
- 14-15.- Despatxa assumptes en la cúria.
- 17.- Parròquia *Sants Joans*, de Quatretonda: predica en el novenari al Crist de la Fe.
- 19.- Monestir de Santa Clara, Tortosa: presideix la celebració de l'Eucaristia i la professió perpètua de Sor Jacinta de la Asunción.

- 20.- Despatxa assumptes en la cúria.
Tortosa, espai Patronat: es reuneix amb membres de la delegació diocesana de Missions per preparar el mes missioner extraordinari.
- 21.- Rep visites i despatxa assumptes en la cúria.
- 22.- Despatxa assumptes en la cúria.
Catedral, Reial Capella de la Mare de Déu de la Cinta: presideix l'acte de presentació del llibre *Himnes i lletres d'amor a la Mare de Déu de la Cinta*, editat per la Reial Arxiconfraria amb motiu del 1r. centenari de l'Himne a la Mare de Déu.
- 23.- Tarragona: concelebra en l'Eucaristia de beatificació de Marià Mullerat, màrtir de la guerra civil.
- 25.- Catedral: en la primera hora del dia, presideix l'Eucaristia que commemora la baixada del a Mare de Déu de la Cinta a la ciutat de Tortosa.
Jesús-Tortosa, centre d'espiritualitat *Sant Enric d'Ossó*: presideix el recés de Quaresma per al clergat diocesà.
- 26- Rep visites i despatxa assumptes en la cúria.
Tortosa, col·legi diocesà *Sagrada Família*: manté un col·loqui amb els alumnes de batxillerat.
- 27.- Despatxa assumptes en la cúria.
- 29.- Despatxa assumptes en la cúria.
Batea, església parroquial: presideix l'acte de presentació del llibre "*Sant Miquel de Batea. La catedral de Terra Alta*", del M.I. Josep Alanyà i Roig.
- 31.-** Sant Mateu, monestir de *Santa Anna*: predica a la comunitat en el recés Quaresma.
Parròquia *Sant Mateu*, de Sant Mateu: presideix l'Eucaristia dominical.

Secretaria General

ESTATUTS DE LA FRATERNITAT CRISTIANA DE PERSONES AMB DISCAPACITAT, DE TORTOSA (FRATER)

**Text aprovat
per l'Assemblea Extraordinària de Tortosa,
el 10 de març de 2019,
i ratificat pel Sr. Bisbe de la diòcesi,
Mons. Enrique Benavent Vidal,
el 15 de març de 2019**

PREÀMBUL

L'any 1956 es funda la "*Fraternidad Cristiana de Enfermos y Minusválidos de España*", amb les sigles de F.C.E.M.

El 1968 es va fundar la Fraternitat Cristiana de Malalts i Minusvàlids, FRÀTER, a la diòcesi de Tortosa.

La Fraternitat Cristiana de Persones amb discapacitat, FRÀTER, de Tortosa és membre de la FRÀTER. y es recolza en els set Principis Fonamentals següents:

- 1.- La Fraternitat està cimentada profundament en l'esperit de la fraternitat evangèlica.
- 2.- La Fraternitat va dirigida a totes les persones amb malalties cròniques i minusvalideses, físiques o sensorials, sense cap mena de discriminació.
- 3.- Fomenta la unió personal i comunitària entre els seus membres.
- 4.- Pretén el desenvolupament íntegre dels seus membres.
- 5.- Contribueix que els seus membres s'incorporin activament en la Societat.
- 6.- La Fraternitat està vitalitzada per equips de responsables.
- 7.- La Fràter rep la seva animació espiritual principalment dels consiliaris, els quals participen activament en la vida dels equips.

La Fraternitat Cristiana de Persones amb discapacitat, FRÀTER de Tortosa, es regeix pels següents:

ESTATUTS

CAPÍTOL I IDENTITAT

Art. 1.

La Fraternitat Cristiana de Persones amb discapacitat, FRÀTER de Tortosa, és un Moviment de l'Acció Catòlica Espanyola de caràcter públic, d'acord amb el Dret Canònic, sense ànim de lucre, d'àmbit diocesà, amb personalitat jurídica pròpia, reconeguda per la diòcesi de Tortosa i membre de la Fraternidad Cristiana de Personas con discapacidad de España.

Es regeix pels presents Estatuts, per les bases generals de l'Acció Catòlica Espanyola i pels Estatuts de la Federació de Moviments d'Acció Catòlica.

Art. 2.

La FRÀTER té el seu domicili a la Rambla Felip Pedrell, 62, situat a Tortosa. Aquest domicili pot ser modificat en qualsevol moment per l'Assemblea Diocesana, canvi que serà notificat com més aviat millor a l'autoritat eclesiàstica competent.

Art. 3.

Essent un Moviment especialitzat d'Acció Catòlica, que a la nostra Diòcesi rep el nom de Federació de Moviments Diocesans, el fi de la FRÀTER. és l'evangelització de les persones amb malalties cròniques i minusvalideses, físiques o sensorials, volent ser portadora de la Bona Notícia: la d'un Déu que és Amor i Vida i que vol la felicitat de totes les persones. Reconeix aquest Déu en l'actuar i en la paraula de Jesucrist, quan diu: "*Aixeca't i camina*".

Art. 4.

Profundament arrelada en l'esperit de la Fraternitat Evangèlica, la FRÀTER es dirigeix a totes les persones, especialment a aquelles que tenen una malaltia crònica o una minusvalidesa, física o sensorial, sense cap mena de discriminació, per a fer-los arribar aquesta Bona Notícia.

Art. 5.

Com a Moviment d'Acció Catòlica, la FRÀTER s'inscriu en la Pastoral de l'Església Catòlica, actuant en comunió amb els seus

pastors a tots els nivells: Església Local, Conferència Episcopal o la Santa Seu, i en fidelitat a l'ensenyament del seu magisteri.

Seguint l'esperit del Decret Conciliar sobre l'Ecumenisme, la FRÀTER té la preocupació que s'hi reflexa, i acull en les seves activitats a les persones d'altres confessions, o aconfessionals, amb la condició que respectin la llibertat de consciència, l'esperit, la identitat del Moviment i els seus Estatuts.

Art. 6.

Per realitzar la seva missió d'evangelització amb totes les persones amb malalties cròniques i minusvalideses, físiques o sensorials, el Moviment promou simultàniament el desenvolupament d'una vida fraternal, l'atenció a la vida de les persones i l'escolta de la Paraula de Déu, que es converteixen en font d'acció transformadora.

Art. 7.

A través de l'amistat i els contactes personals, la FRÀTER ajuda les persones amb malalties cròniques i minusvalideses, físiques i sensorials, a assumir plenament la seva situació personal per a ser responsables de si mateixes i corresponsables dels altres.

Els ajuda a ser part activa del Moviment i solidàries amb els altres, en les diferents organitzacions que apunten cap a un mateix objectiu. Projecta la seva acció, preferentment, al costat dels moviments i associacions presents en el món de la salut i minusvalidesa.

Art. 8.

Es preocupa pel desenvolupament íntegre de les persones amb malalties cròniques i minusvalideses, físiques o sensorials. Els ajuda a assumir les seves pròpies responsabilitats i a integrar-se al seu entorn, per a construir un món on es reconegui a les persones en llur diversitat i dignitat.

Art. 9.

En el mateix cor de les realitats humanes, s'interroga, a la llum de l'Evangeli, sobre el sentit de la vida, del ser humà i de la història, i contribueix, per la seva part, a la construcció d'un món més just, pacífic i solidari.

Art. 10.

S'obre als problemes humans, religiosos, culturals i socials, a favor de la plena integració en la vida de les persones amb malalti-

es cròniques i minusvàlideses, físiques o sensorials, promovent llur participació activa en l'Església i en la Societat

Art. 11.

D'una forma molt especial la FRÀTER se sent solidària amb totes les persones i particularment amb les més pobres.

En un món d'injustícia i de marginació, la FRÀTER treballa activament en la defensa de la dignitat de les persones amb malalties cròniques i minusvàlideses, físiques o sensorials. Els ajuda a descobrir, a través de tot el que constitueix la trama de la seva vida, aquest Déu tan proper al ser humà.

Art. 12.

El Moviment assegura la formació humana, sociopolítica, cristiana i espiritual dels seus membres a partir de les circumstàncies de llurs vides, per ajudar-los, progressivament, a organitzar-se i, a través del compromís mutu, caminar cap a l'encontre de Jesucrist, per aconseguir la seva plena promoció, la integració social i la transformació de les persones, ambients i institucions.

Art. 13.

La vida en equip és essencial en el Moviment. En l'equip, el membre de la FRÀTER pren consciència de la seva missió, i arriba a ser signe d'una Església i d'una Societat noves.

Art. 14.

La FRÀTER estableix lligams personals i comunitaris entre les mateixes persones malaltes cròniques, minusvàlides, físiques i sensorials, i sanes que participen en el Moviment

CAPÍTOL II OBJETIUS

Art. 15.

L'objectiu central de la FRÀTER és l'evangelització de la persona, en particular de la malalta crònica i minusvàlida, física o sensorial.

Aquest objectiu inclou també la tasca transformadora de la persona, de l'entorn i de les estructures; del seu desenvolupament íntegre

a través dels contactes personals i comunitaris mitjançant la vida en equip; el canvi del món, treballant per l'arribada d'una societat nova, fundada en la dignitat del ser humà; així com també la transformació evangèlica de l'Església, en camí cap a la Fraternitat Universal.

Art. 16.

Per aconseguir aquests objectius, la FRÀTER treballa per al desenvolupament íntegre dels seus membres. Els ajuda a assumir positivament en les seves vides la malaltia crònica o la minusvalidesa, física o sensorial, i a descobrir que les capacitats de cadascú superen les seves pròpies limitacions, per tal que cada fratern sigui protagonista de la seva pròpia vida i prengui consciència de la seva missió en la Societat i en l'Església.

Art. 17.

Els Equips de base són les cèl·lules vives de la Fràter i afavoreixen el coneixement mutu entre els fraters, possibilita el seu treball en comú per a l'evangelització de les persones amb malalties cròniques i amb minusvalideses físiques i sensorials, per la seva promoció, integració social i transformació de la societat.

Art. 18.

Com a membre de la Fraternidad Cristiana de Personas con discapacidad de España, la Fràter suscita un esperit comunitari que garanteix la unitat en fidelitat a la intuïció del fundador internacional, el Pare Henri François.

Art. 19.

La FRÀTER afavoreix la seva extensió en tots els àmbits, en totes les edats i en tota la diòcesi, sentint-se membre de l'Església Diocesana i participant en el seu esperit missioner.

CAPÍTOL III **MEMBRES DE LA FRÀTER**

Art. 20.

Són considerades fraternes aquelles persones que volen i intenten viure, personalment i comunitària, la raó de ser de la FRÀTER, respecten els seus Estatuts i participen en la seva missió, essent fi-

dels a Jesucrist en l'Església i a les pròpies persones amb malalties cròniques i minusvalideses, físiques o sensorials, assumint amb responsabilitat els objectius que persegueix la FRÀTER i comencen i segueixen, amb regularitat i en equip, el Pla de Formació que al seu moment els portarà a la Formació Sistemàtica.

Art. 21.

Ser fratern compromet, des de la fidelitat a Jesucrist i l'encarnació i des de la fidelitat a la solidaritat amb les persones amb malalties cròniques i minusvalideses, físiques o sensorials, pobres i marginades, en l'anunci de l'Evangelí.

En la Paraula de Déu troba la seva orientació per a resoldre els afers temporals, transformar la societat i participar en el seu alliberament. Al mateix temps, adquireix el compromís de construir la comunió eclesial i la transformació evangèlica de l'Església, mitjançant el diàleg amb la resta de creients en Crist.

Art. 22.

El fratern es compromet a acceptar la FRÀTER com l'organització que comunitàriament es doni a si mateixa en cada moment, a participar corresponsablement en les seves tasques i estar disposat, recollint el sentir de l'Assemblea, per a ésser elegit en qualsevulla responsabilitat que se li proposi.

Art. 23.

Correspon a l'Assemblea Diocesana, a proposta de l'Equip Diocesà, l'admissió d'un nou membre de la Fràter, després d'haver-se acostat al Moviment i haver seguit les primeres etapes del Pla de Formació durant un període no inferior als sis mesos

Art. 24.

Un membre de la FRÀTER, deixarà de ser-ho per algun dels punts següents:

- a) A petició pròpia per escrit.
- b) Per exclusió:

La exclusió vindrà motivada per incomplir las obligacions que li corresponen. L'acord d'exclusió de la FRÀTER el prendrà l'Assemblea Diocesana, prèvia audiència de la persona afectada, i podrà ser recorregut a l'Assemblea de Zona corresponent.

Art. 25.

Essent la FRÀTER un Moviment fonamentalment de i per a persones amb malalties cròniques i minusvalideses, físiques o sensorials, també poden ser membres de la Fràter aquelles persones que, sense tenir malaltia o minusvalidesa, viuen i senten tota aquesta problemàtica, i estan disposades a col·laborar en el seu desenvolupament personal i en la seva integració social, respectant l'esperit de la Fraternitat i els seus estatuts.

Art. 26.

Són col·laboradors i simpatitzants de la FRÀTER aquelles persones que, sense estar integrades en la seva organització interna, simpatitzen i col·laboren amb ella de diferents formes.

CAPÍTOL IV ESTRUCTURA

Art. 27.

Els equips són les cèl·lules vives de la FRÀTER, on s'hi fa realitat els objectius del Moviment mitjançant l'acció, la formació sistemàtica i progressiva, la revisió i la celebració. Per això la FRÀTER treballa en equips de diferents nivells.

És missió de tots els equips fomentar el contacte personal, coordinar la mútua formació per l'estudi i l'acció, descobrir, acompanyar i animar als fraterns compromesos, i dinamitzar-los de cara al compromís i al testimoniatge.

Art. 28.

Els membres de la FRÀTER poden agrupar-se en Fraternitats Locals, si la seva extensió ho permet o la disposició geogràfica així ho aconsella.

Art. 29.

La FRÀTER fomenta la participació dels fraterns en el Moviment. Els equips es desenvolupen en la mida en què les diferents responsabilitats i tasques són assumides per diverses persones.

Això és el que pretenen les Funcions, consistents en el repartiment del treball de la FRÀTER en vuit àrees d'actuació, que es coordinen i es relacionen en tot moment.

Les vuit Funcions són:

Art. 29, 1. Representació:

El seu objectiu és ser vincle d'unió entre els membres de la FRÀTER i coordinar, dintre de cada equip, la resta de les Funcions.

Representa oficialment i legal a la FRÀTER davant l'Església, l'Administració, i també en els altres moviments i associacions.

Potencia la participació de tots els fraters en les seves reunions i en tot el que s'hi programi.

Art. 29, 2. Animació de la Fe:

El seu objectiu és animar i potenciar la experiència cristiana dels membres de la FRÀTER, tant a nivell personal com comunitari, propiciar la unitat eclesial i ajudar a clarificar i fomentar les actituds evangèliques.

Art. 29, 3. Formació:

El seu objectiu és ajudar els membres de la FRÀTER perquè progressivament adquireixin una consciència cristiana encarnada en la realitat, un creixement i una maduració personals, capaços de comprometre'ls en la transformació d'aquest món.

Art. 29, 4. Missionera i Difusió:

El seu objectiu és la extensió de la FRÀTER, promoure els contactes personals amb nous membres, fer conèixer l'estil i esperit del Moviment, així com el compromís dels fraters en la Societat i l'Església.

Art. 29, 5. Lleure (Oci i Temps Lliure):

El seu objectiu és facilitar la relació, coneixement i promoció dels membres de la FRÀTER, a través d'activitats recreatives, culturals i de lleure, tenint especial cura que ajudin a descobrir valors humans i cristians.

Aquestes activitats han de tenir l'esperit de la FRÀTER, i estar pensades per a persones amb greus dificultats físiques.

Art. 29, 6. Social:

El seu objectiu és formar la consciència social i política dels membres de la FRÀTER.

Potencia la presència pública de la FRÀTER a títol individual o associatiu, promou el compromís en la Societat i en l'Església, in-

forma i orienta als membres del Moviment sobre la realitat sociopolítica, econòmica i legislativa actual, especialment la problemàtica pròpia de les persones amb malalties cròniques i minusvalideses, físiques i sensorials; potencia l'acció social participativa i reivindicativa dels fraterns, i també la solidaritat a tots els nivells.

Art. 29, 7. Secretaria:

El seu objectiu és l'organització i el funcionament de la FRÀTER i agilitar les seves tasques, potenciar l'assistència i participació dels seus membres en les reunions que convoqui.

Art. 29, 8. Economia:

El seu objectiu és administrar i portar amb transparència la economia de la FRÀTER i presentar-la als òrgans corresponents, potenciant la comunicació de béns entre els seus membres

CAPÍTOL V ÒRGANS DE GOVERN i REPRESENTACIÓ

Art. 30.

Solament les persones fraternes o membres de la FRÀTER participen i decideixen en assumptes de règim intern.

La seva estructura i funcionament organitzatiu vol ser la realització i expressió d'una vida eclesial i social, orientada per la comunió i la corresponsabilitat.

La FRÀTER funciona democràticament. Per això, des d'un pluralisme coherent, promou i estimula la llibertat d'opinió i el diàleg.

L'organització diocesana, com a vincle d'unitat i comunió de tota la FRÀTER, és l'àmbit de reflexió, debat i aprovació dels acords vinculants que afecten a tots els fraterns, i s'hi ha de manifestar, acollir i comunicar tots els elements específics dels diferents equips existents a la diòcesi.

L'Expressió i realització d'aquesta unitat i comunió es concreta a través d'uns òrgans decisoris, representatius, coordinadors, executius i dinamitzadors.

Art. 31.

Els Òrgans de Govern de la FRÀTER són:

- L'Assemblea Diocesana.
- L'Equip Diocesà.

- L'Assemblea local.
- L'Equip local.

Com sigui que la FRÀTER fonamentalment és un Moviment de persones amb malalties cròniques i minusvalideses, físiques i sensorials, els seus presidents, a tots els nivells, i més de la meitat dels fraterns que formen part dels seus Òrgans de Govern, són persones amb malalties cròniques i minusvalideses, físiques o sensorials.

L'ASSEMBLEA DIOCESANA

Art. 32.

L'Assemblea Diocesana és el màxim òrgan decisor de la FRÀTER i els seus acords, sempre en coherència amb la Fraternidad Cristiana de Personas con discapacidad de España, FRÀTER., i de la Zona corresponent, són vinculants per a tots els fraterns.

L'Assemblea Diocesana està constituïda per tots els fraterns de la Diòcesi, en conformitat amb l'art. 20.

Es reuneix en sessió ordinària una vegada l'any com a mínim, per apropar la programació anual de la FRÀTER i la presència en l'Assemblea General de la FRÀTER. ; i en sessió extraordinària, les vegades que ho cregui oportú o ho sol·liciti una tercera part dels fraterns.

La junta diocesana, constituïda per l'Equip diocesà i els presidents dels centres locals, es reunirà trimestralment per fer el seguiment dels assumptes ordinaris.

Art. 33.

La convocatòria de l'Assemblea Diocesana, s'efectuarà com a mínim amb un mes d'antelació i mitjançant comunicació escrita, especificant-hi l'ordre del dia de la convocatòria, fent-hi constar la data, hora i lloc de la celebració.

En cas de necessitat, l'assemblea Diocesana podrà ser convocada de forma urgent i per telèfon com a mínim amb una setmana d'antelació.

L'Assemblea Diocesana quedarà vàlidament constituïda, en primera convocatòria, quan hi concorrin la meitat dels fraterns, i en segona convocatòria, qualsevol que sigui el nombre dels fraterns presents. Entre ambdues convocatòries hi haurà un termini no inferior a mitja hora.

Art. 34.

L'Assemblea Diocesana està presidida pel President de l'Equip Diocesà.

El Secretari de l'Equip Diocesà aixecarà acta de l'Assemblea Diocesana, amb el vist i plau del president.

Art. 35.

Correspon a l'Assemblea Diocesana Ordinària:

1. Debatre i aprovar els objectius i planificació de la FRÀTER, seguint els acords de l'Assemblea General i de Zona.
2. Aprovar les orientacions que han de tenir en compte els altres òrgans de la FRÀTER a l'elaborar els seus plans d'acció.
3. Debatre i aprovar els acords necessaris per al funcionament i creixement de la FRÀTER, seguint els acords de l'Assemblea General i de Zona, i fomentant la comunió i el diàleg entre els fraters de la diòcesi.
4. Debatre i aprovar les qüestions que han de ser sotmeses a l'Assemblea de Zona i General i a la Comissió General de la FRATER.
5. Debatre i aprovar, si procedeix, la Memòria i el Projecte anual d'activitats.
6. Debatre i aprovar, si procedeix, el Balanç i Pressupost anuals.
7. Aprovar la creació o dissolució d'una Zona.
8. Aprovar l'admissió o exclusió de nous membres.

Art. 36.

Correspon a l'Assemblea Diocesana Extraordinària:

1. Elegir el President de l'Equip Diocesà, els seus representants en qualsevol dels òrgans de la FRÀTER. i ratificar els membres de l'Equip Diocesà.
2. Aprovar i modificar els presents Estatuts.
3. Adquirir, disposar i alienar els béns de la FRÀTER.
4. Aprovar la integració de la FRÀTER en organismes o entitats de caràcter federatiu provincial i autonòmic.
5. Aprovar la dissolució de la FRÀTER.

L'EQUIP DIOCESÀ

Art. 37.

L'Equip Diocesà és el signe visible de la FRÀTER. en la Diòcesi i l'òrgan que executa i dinamitza els acords de l'Assemblea Diocesana.

Està format per:

- El President: Responsable Diocesà de Representació.
- El Secretari: Responsable de Secretaria.
- El Tresorer: Responsable de Economia.
- El Consiliari Diocesà: Responsable d'Animació de la Fe.
- Un vocal, Responsable de Missionera i Difusió.
- Un vocal, Responsable de Formació.
- Un vocal, Responsable de Social.
- Un vocal, Responsable de Lleure.

D'entre els vocals de l'Equip Diocesà s'ha de nomenar un Vice-president.

En el cas de no tenir Consiliari Diocesà, serà responsable d'Animació de la Fe un seglar compromès en l'esperit de la Fraternitat.

Art. 38.

Correspon a l'Equip Diocesà:

1. Animar i coordinar la Fraternitat Diocesana i els seus Equips Locals.
2. Ser l'òrgan executiu de la FRÀTER, posant en marxa i executant els acords de l'Assemblea Diocesana
3. Ser responsable de l'orientació, promoció i fidelitat a l'esperit de Fraternitat en estreta col·laboració amb els Equips de Zona i General de la FRÀTER. en una línia activa de participació en la formació i en l'acció.
4. Recollir i coordinar l'opinió, els acords i iniciatives de les distintes comissions i equips de la diòcesi.
5. Administrar, gestionar i dirigir els interessos de la FRÀTER.
6. Propinar i incentivar les activitats diocesanes.
7. Tenir capacitat de decisió en assumptes urgents i d'immediata resposta.
8. Ser l'enllaç amb els òrgans de govern de la FRATER.
9. Assessorar, i en el seu cas arbitrar, en el supòsit de conflictes greus en una FRÀTER, equip o comissió local.

10. Exercir l'autoritat atorgada per l'Assemblea Diocesana i executar las tasques de representació i gestió.
11. Elaborar la Memòria i Projecte anual d'activitats.
12. Elaborar el Balanç i Pressupost econòmics anuals.
13. Convocar l'Assemblea Diocesana.

Art. 39.

Quan un Equip Diocesà no compleixi la tasca indicada i constitueixi un seriós obstacle per al desenvolupament de la FRÀTER, l'Equip de Zona, havent dialogat prèviament amb un terç dels equips de la diòcesi, convocarà una Assemblea Diocesana Extraordinària per estudiar i decidir conseqüentment sobre la situació.

Art. 40.

El president de l'Equip Diocesà és el President de la FRÀTER ostentant-ne la representació oficial del Moviment en tota classe d'actes i negocis jurídics o judicials. Pot delegar aquesta funció en algun membre de l'Equip Diocesà.

És competència també del President convocar i presidir les reunions dels òrgans de govern del Moviment en el seu àmbit diocesà, i portar la firma social amb el Secretari i el Tresorer en els assumptes de la seva competència.

Coordina i anima la Funció de Representació i vetlla per la unitat entre els fraters, podent delegar aquesta Funció, en cas de necessitat, en el Vice-president.

Art. 41.

Correspon al Vice-president, assumir les funcions que li delegui el President, i substituir-lo en cas d'absència.

Art. 42.

Correspon al Secretari:

- Coordinar i animar la Funció de Secretaria.
- Tenir custòdia dels llibres, documents i segells de la FRÀTER, excepte els de comptabilitat.
- Redactar i signar les actes de les reunions dels òrgans de govern de la FRÀTER, que portaran el vist i plau del President.
- Redactar la Memòria i el Projecte anual d'activitats.
- Portar la correspondència.

- Lliurar les certificacions en relació als llibres i documents del Moviment.
- Ordenar i actualitzar els arxius i fitxers dels fraterns.

Art. 43.

Correspon al Tresorer:

- Coordinar i animar la Funció d'Economia.
- Custodiar els fons de la FRATER i els llibres de comptabilitat, així com tenir al dia l'inventari dels béns propietat del Moviment.
- Redactar el Balanç i el Pressupost econòmics anuals.
- Portar al dia les aportacions econòmiques dels fraterns.
- La gestió econòmica ordinària segons els Pressupostos aprovats en Assemblea Diocesana, segons l'Art. 35, sota la dependència i vigilància de l'Equip Diocesà.

Art. 44.

Per als actes que excedeixin la gestió econòmica ordinària, és competent el President, amb el consentiment de l'Equip Diocesà, i pot delegar en el Tresorer o en algun altre membre de l'Equip Diocesà.

Art. 45.

La FRÀTER rep la seva animació espiritual dels consiliaris, que participen activament en la vida del Moviment. El Consiliari Diocesà és el coordinador de la Funció Animació de la Fe i promou la profundització en la espiritualitat de la FRÀTER.

Art. 46.

Correspon als vocals animar i coordinar les altres Funcions que la FRÀTER s'ha donat a si mateixa, recollides en l'Art. 29, assessorar els altres membres de l'Equip Diocesà i col·laborar en la presa de decisions.

LES COMISSIONS

Art. 47.

Les distintes Funcions tenen la seva Comissió.

La seva missió és animar i coordinar cada Funció, com també assessorar l'Equip Diocesà en tots els assumptes que fan referència a dita Funció.

Decideixen, amb el coneixement i acord de l'Equip Diocesà, en els assumptes propis de cada Funció, previ coneixement dels fraters dels assumptes a tractar i posterior informe de les seves decisions.

Cada Comissió la presidirà el membre de l'Equip Diocesà que coordini la Funció.

L'ASSEMBLEA LOCAL

L'Assemblea Local és el màxim òrgan decisor en el seu àmbit de la FRÀTER i els seus acords, sempre en coherència amb les decisions de l'Assemblea Diocesana, són vinculants per als fraters d'aquella localitat.

L'Assemblea Local està constituïda per tots els fraters locals.

Es reuneix en sessió ordinària dos cops a l'any com a mínim, per aprovar la programació anual de la Fràter Local i la presència en l'Assemblea Diocesana. En sessió extraordinària, les vegades que ho cregui oportú o ho sol·liciti un terç dels fraters.

Art. 49.

La convocatòria de l'Assemblea local, s'efectuarà amb una antelació mínima d'un mes i mitjançant comunicació escrita, especificant-hi l'ordre del dia de la convocatòria, fent-hi constar la data, hora i lloc de la celebració.

En cas de necessitat, l'Assemblea local podrà convocar-se de forma urgent i per telèfon amb una antelació mínima d'una setmana. En aquest cas, una convocatòria escrita seguirà la telefònica.

L'assemblea local quedarà vàlidament constituïda, en primera convocatòria, quan hi hagi la meitat dels fraters, i en segona convocatòria, sigui quin sigui el nombre dels membres presents. Entre ambdues convocatòries hi haurà un termini no inferior a mitja hora.

Art. 50.

L'Assemblea local està presidida pel President Local.

El Secretari de l'Equip Local aixecarà acta de l'Assemblea Local, amb el vist i plau del President.

L'Assemblea Local Extraordinària estarà presidida pel representant de l'Equip Diocesà si aquest hi assistís.

Art. 51.

Correspon a l'Assemblea Local Ordinària:

1. Debatre i aprovar els objectius i planificació de la FRÀTER Local, seguint els acords de l'Assemblea Diocesana.
2. Debatre i aprovar les qüestions que s'han de proposar a l'Assemblea Diocesana.
3. Debatre i aprovar els acords necessaris per al funcionament i creixement de la Fràter Local, seguint els acords de l'Assemblea Diocesana i fomentant la comunió i diàleg entre els fraters locals.
4. Debatre i aprovar, si s'escau, la Memòria i el Projecte anual d'activitats.
5. Debatre a aprovar, si s'escau, el Balanç i Pressupost econòmics anuals.
6. Aprovar l'admissió o exclusió de nous membres.

Art. 52.

Correspon a l'Assemblea Local Extraordinària:

1. Elegir el President de la FRÀTER Local i tots els seus representants en qualsevol de les instàncies de la FRÀTER Diocesana, com també ratificar els membres de l'Equip Local.
2. Aprovar i sol·licitar la dissolució de la Fraternitat Local a l'Assemblea Diocesana.

L'EQUIP LOCAL

Art. 53.

L'Equip Local dinamitza i coordina la Fraternitat Local.

Està format per:

- El President: Responsable Local de Representació.
- El Secretari: Responsable de Secretaria.
- El Tresorer: Responsable d'Economia.
- El Consiliari Local: Responsable d'Animació de la Fe.
- Un vocal, Responsable de Formació.
- Un vocal, Responsable de Missionera i Difusió.
- Un vocal, Responsable de Social.
- Un vocal, Responsable de Lleure

D'entre els vocals de l'Equip Local s'ha de nomenar un Vice-president.

Art. 54.

Correspon a l'Equip Local.

- Animar i coordinar la Fràter Local.
- Ser l'òrgan executiu de la Fràter Local, posant en marxa i executant els acords de l'Assemblea Local.
- Impulsar i refermar l'esperit de Fraternitat, en estreta col·laboració amb l'Equip Diocesà.
- Administrar, gestionar i dirigir els interessos de la Fraternitat Local.
- Recollir i coordinar l'opinió, els acords i iniciatives de les distintes comissions locals.
- Proposar i incentivar les activitats locals.
- Tenir capacitat de decisió en assumptes urgents i d'immediata resposta.
- Ser l'enllaç amb els òrgans de govern de la FRÀTER Diocesana.
- Assessorar, i si s'escau, arbitrar, en el supòsit de conflictes greus en una Comissió local.
- Exercir l'autoritat atorgada per l'Assemblea Local i executar les tasques de representació i gestió.
- Elaborar la Memòria i Projecta anual d'activitats.
- Elaborar el Balanç i Pressupost econòmics anuals.
- Convocar l'Assemblea Local.

Art. 55.

Quan un Equip Local no compleixi la tasca indicada i constitueixi un greu obstacle per al desenvolupament de la FRÀTER en la seva localitat, l'Equip Diocesà, previ diàleg amb un terç de les persones afectades, convocarà una Assemblea Local Extraordinària per estudiar i decidir en conseqüència sobre la problemàtica de la Fràter Local.

Art. 56.

Correspon, dintre de l'Equip Local, al President, Vice-president, Secretari, Tresorer, Consiliari i Vocals les mateixes funcions descrites en els Arts. 40, 41, 42, 43, 45, i 46 dels presents Estatuts.

En cas de no tenir Consiliari, la responsabilitat de la Funció de l'Animació de la Fe pot ser assumida per un seglar compromès en l'esperit de la Fraternitat.

CAPÍTOL VI

ELECCIÓ DE PRESIDENTS

Art. 57.

Poden ser proposats candidats per a presidir l'Equip Diocesà o el Local, tots els fraters que reuneixin els següents requisits:

- Portar dos anys compromesos en la FRÀTER.
- Estar identificat amb la FRÀTER i conèixer suficientment la seva trajectòria.
- Portar al menys dos anys en el Pla de Formació.
- Tenir aptituds per desenvolupar aquesta responsabilitat y treballar en equip.
- Acceptar la candidatura.

El candidat a President serà una persona amb malaltia crònica o minusvàlidesa, física o sensorial.

Art 58.

El procés per elegir President Diocesà, l'iniciarà l'Equip Diocesà en funcions, que obrirà públicament un termini per la presentació de candidatures.

Finalitzat el termini, l'Equip Diocesà en funcions parlarà amb els presentats, i cada candidat signarà l'acceptació o no de la seva candidatura. Seguidament confeccionarà la llista definitiva dels candidats.

Art. 59.

El President Diocesà serà elegit d'entre la llista de candidats prèviament presentada al Sr. Bisbe.

L'elecció del President Diocesà es realitzarà en Assemblea Diocesana Extraordinària, essent elegit pels 2/3 dels vots emesos en primera votació, la meitat més un en segona votació i per la majoria simple en tercera votació.

A continuació el recent elegit presentarà el seu Equip, que haurà de ser ratificat per l'Assemblea, amb la meitat més un dels vots emesos en primera votació i la majoria simple en segona votació.

Un cop elegit per l'Assemblea el President Diocesà, se sol·licitarà al Sr. Bisbe l'oportú nomenament.

Art. 60

El nomenament del Consiliari Diocesà correspon a l'autoritat eclesiàstica competent, en aquest cas, al Bisbe Diocesà, després

d'escoltar l'Equip Diocesà elegit per l' Assemblea, segons el Codi de Dret Canònic (cn. 317, & 1).

Art. 61.

Per a l'elecció del President Local i el seu Equip, es procedirà de la mateixa forma que la descrita a nivell diocesà en els articles anteriors.

Art. 62.

L'elecció de l'Equip Diocesà i Local s'efectuarà per a quatre anys. La reelecció per a una mateixa responsabilitat serà per un període únic de dos anys més.

Al deixar d'exercir una responsabilitat, diocesana o local, transcorrerà un mínim de quatre anys abans de tornar a ser elegit el mateix fratern per a la mateixa responsabilitat, a no ser que les 2/3 parts dels electors i el President, de Zona o Diòcesi, segons el cas, i per raons justificables per a la FRÀTER, decideixin una nova reelecció.

CAPÍTOL VII

PROCEDIMENT PER ELABORAR DECISIONS I ACORDS EN LA FRÀTER

Art. 63.

L'Equip Diocesà aprovarà per majoria absoluta les propostes d'assumptes i temes que hagin de passar a l'estudi de tots els fraters i ser decidits en Assemblea Diocesana.

Art. 64.

Per garantir-ne la plena participació de tots els fraters en l'estudi dels problemes i en la presa de decisions, ordinàriament s'ha de donar aquest procés abans d'arribar a la votació:

- Les comissions corresponents donaran a tots els fraters una informació complerta sobre l'assumpte a decidir, i si fos necessari proporcionaran la documentació necessària.
- Els fraters tindran un temps mínim de quinze dies per estudiar, personalment i en equip, l'assumpte objecte de decisió abans de discutir-lo en les Assemblees respectives.
- Els assumptes urgents i immediats, que no afectin a qüestions fonamentals de la FRÀTER, seran decidits per l'Equip Diocesà, informant-ne a tots els fraters en el termini mà-

xim de quinze dies i donant les raons per les quals s'adoptà l'acord.

Art. 65.

En les Assemblees de qualsevol àmbit, les decisions es prendran per majoria absoluta dels vots emesos en primera votació, i per majoria simple en segona votació.

Quan es tracti d'una Assemblea Extraordinària es necessitarà sempre l'acord de 2/3 parts dels vots emesos, excepte quan es tracti de l'elecció d'un equip.

CAPÍTOL VIII **RECURSOS MATERIALS i ECONÒMICS**

Art. 66.

En l'aspecte econòmic, els Presidents administraran els fons de la FRÀTER amb la màxima transparència, adquirint el compromís de solidaritat i corresponsabilitat en els casos necessaris.

La forma concreta d'aquests compromisos es definiran en l'Assemblea Diocesana o General de la FRÀTER

Art. 67.

El patrimoni únic de la FRÀTER s'integrarà per tota classe de béns i drets, sense cap altre limitació que les establertes en les lleis i reglaments. Les despeses que originin el desenvolupament de la FRÀTER es cobriran amb els seus propis recursos econòmics, que estaran constituïts per:

- El patrimoni propi en el moment de la seva constitució.
- Les aportacions dels fraterns que aprovi l'Assemblea Diocesana.
- Les donacions de persones o entitats privades.
- Les subvencions o donacions que es concedeixin a la FRÀTER per qualsevol organisme públic.
- Els interessos o rendes que produeixin els béns o drets de la FRÀTER.

Art. 68.

L'Assemblea Diocesana pot autoritzar l'Equip Diocesà per a demanar crèdits en casos de dificultats econòmiques transitòries, sobretot quan es produeixi un retard en el cobrament de les subven-

cions. Aquest endeutament mai no podrà superar el 25 % del Pressupost anual de la FRÀTER.

Art. 69.

Els Equips Diocesà i Locals presentaran a la seva Assemblea corresponent, per a la seva aprovació, el Balanç i Pressupost econòmics anuals de la FRÀTER.

Art. 70.

En cas de dissolució d'una FRÀTER Local, els seus béns quedaran a disposició de l'Equip Diocesà amb la finalitat de donar-los l'aplicació més adient.

Art. 71.

La titularitat i gestió de béns no és una finalitat de la FRÀTER, sinó un mitjà per aconseguir els seus objectius.

L'adquisició i alienació de la propietat dels béns estarà regulada per unes normes aprovades per l'Assemblea Diocesana, segons l'acordat per l'Assemblea General de la FRÀTER.

Art. 72.

Encara que la titularitat i la gestió de serveis no és un objectiu de la FRÀTER, pot assumir-los en casos excepcionals i sempre i quan es reuneixin les circumstàncies següents:

- Que hi hagi una necessitat que ho justifiqui.
- Que s'ajusti a les finalitats i objectius de la FRÀTER.
- Que no existeixi qui els promogui, respectant la dignitat i els drets fonamentals de la persona.
- Que l'Equip Diocesà o Local que assumeixi el Projecte compti amb persones i capacitat suficient per la seva realització, sense que absorbeixi la dedicació a la FRÀTER i la seva mateixa vida.
- Que estigui autoritzat per la Comisión General de la FRÀTER, segons el contemplat en l'Art. 77 dels Estatuts de la Fraternidad Cristiana de Personas con discapacidad de España.
- Que el servei es dirigeixi al col·lectiu de persones amb malalties cròniques i minusvalideses, físiques o sensorials, sense que els beneficiaris tinguin l'obligació de pertànyer a la FRÀTER.

Es tractarà que aquesta situació tendeixi a ser transitòria, fins que la gestió sigui assumida per altres entitats.

Art. 73.

Es distingirà en tot moment entre organització i gestió, i, d'una forma clara, entre la prestació de serveis i les activitats de la FRÀTER com a Moviment.

Per això l'Equip Diocesà nomenarà un equip per a la gestió dels serveis. Aquest equip contarà amb un representant de l'Equip Diocesà i estarà supervisat per ell.

Cada Fraternitat Diocesana o Local que realitzi i gestioni algun servei, informarà i enviarà tota la informació que li sigui requerida pels Equips de Zona o General de la FRÀTER., si aquestos ho consideren necessari.

CAPÍTOL IX **ALTRES DISPOSICIONS**

Art. 74.

El compromís de col·laboració entre tots fa necessari que cada equip informi, al menys trimestralment, al de nivell superior, de les activitats que porta a terme, acollint uns dels altres les orientacions i suggeriments en un clima d'unió, amistat i corresponsabilitat.

Art. 75.

En cas de dissolució de la FRÀTER, els seus béns es destinaran a la FRÀTER. o a una obra de la Diòcesi, que tingui iguals o semblants objectius, segons acord de l'Assemblea Diocesana.

Art. 76.

La sol·licitud de qualsevol tipus de modificació que es pretengui fer en aquestos Estatuts, ha de ser presentada per un mínim de dos Equips Locals o a proposta de l'Equip Diocesà, a fi d'incloure-la en l'ordre del dia de l'Assemblea Diocesana.

Les modificacions que afectin a aquestos Estatuts, excepte la terminologia millor adaptada a la situació sociopolítica i eclesial de la nostra societat, han de ser aprovades per l'Assemblea Diocesana amb dos terços de vots afirmatius i pel Sr. Bisbe.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Mentre no arribi la aprovació del Sr. Bisbe i de la FRÀTER, la Fraternitat Cristiana de Persones amb discapacitat de Tortosa es regirà pels seus Estatuts anteriors.

DISPOSICIÓ FINAL

Els presents Estatuts entraran en vigor després de ser aprovats per 2/3 dels vots de l'Assemblea Diocesana Extraordinària de la FRÀTER, i després de la seva aprovació pel Sr. Bisbe i la *Fraternidad Cristiana de Personas con discapacidad de España*.

Queden derogats els Estatuts anteriors.

Nomenaments

Dia 6 de març de 2019

- En conformidad con lo establecido por las “*Normas sobre la administración de los bienes de las causas de beatificación y canonización*” (n. 3) de la Congregación para las Causas de los Santos (7 de marzo de 2016), el Rvdo. VÍCTOR MANUEL CARDONA EIXARCH, Ecónomo de la diócesis de Tortosa, ha sido nombrado Administrador del fondo de bienes de la Causa: “*Antonio Martínez Martínez y 233 compañeros*” Prot. N° 2541

Dia 7 de març de 2019

- El Rev. RUBÉN GARCÍA MOLINA, pvre. ha estat nomenat Consiliari Diocesà de l'Adoració Nocturna Espanyola

Dia 18 de març de 2019

- La Sra. CONCEPCIÓ CALVET SUBIRATS ha estat nomenada Presidenta de la Fraternitat Cristiana de persones amb discapacitat, de Tortosa (Frater) per un període de quatre anys

Dia 20 de març de 2019

- De conformitat amb el que estableixen els canons 157 i 509 del Codi de Dret canònic, havent escoltat el parer del Capí-

tol Catedral, com prescriu l'Art.6 dels Estatuts, El Sr. Bisbe nomenà Canonges de la Santa Església Catedral Basílica, de Tortosa, als següents preveres de la diòcesi, que s'incorporaran al Capítol de Canonges amb la presa de possessió.

- M. I. Sr. VÍCTOR MANUEL CARDONA EIXARCH
- M.I. Sr. CARLOS LUÍS GARCÍA TALARN

Francisco García Monforte
Canceller – Secretari General

Crònica diocesana

Presentació del llibre *Sant Miquel de Batea.* *La catedral de Terra Alta,* del canonge arxiver de Tortosa M. I. Josep Alanyà i Roig

El divendres 29 de març de 2019, a l'església parroquial de Sant Miquel Arcàngel de Batea, a les 19,30 h, ha tingut lloc l'acte solemne de la presentació del llibre *Sant Miquel de Batea. La catedral de Terra Alta*, obra de 1.334 pàgines, en dos toms de format major (27 x 20 cm), escrita pel canonge arxiver de la catedral de Tortosa, M. I. Josep Alanyà i Roig, Fill Predilecte de la vila, dignament editada per la Impremta Querol, SL.

L'acte solemne, convocat a toc de campanes, s'ha celebrat a la pròpia església de Sant Miquel, que es mostrava, per a l'ocasió, esplèndida, il·luminada en tota la façana i campanar monumentals. Ha presidit l'acte el senyor bisbe de Tortosa, Mons. Enrique Benavent Vidal, acompanyat en la presidència pel senyor alcalde de Batea, Joaquim Paladella i Curto. La taula presidencial, posada al peu de l'altar major sota la gran cúpula del temple, l'han ocupat, a un costat i altre de la presidència, el rector de la parròquia, Mn. Julià Escudé; el regidor de Cultura de l'Ajuntament de Batea, Xavier Galcerà, que ha

fet de moderador; el llicenciat Joan-Hilari Muñoz, catedràtic d'Història a l'I. B. Dertosa, de Tortosa, que ha presentat l'autor en els seus vessants d'historiador, investigador i arxiver diocesà i capitular; la Dra. Maria Garganté, professora d'Història de l'Art a la Universitat Autònoma de Barcelona i a l'Ateneu Sant Pacià, presentadora de l'obra; i Mn. Josep Alanyà, autor del llibre.

Una assistència notable de convocats omplia mitja església, on cal destacar la presència dels regidors municipals, acompanyats de Mn. Ramon Font, exrector i Fill Adoptiu de Batea, avui canonge de la Seu de Tortosa i rector de l'Assumpció d'Amposta. L'acte l'inicià el Senyor Bisbe amb la pregària del Parenostre i l'oració pròpia dels arcàngels Miquel, Gabriel i Rafael. A continuació, després d'unes paraules de l'alcalde de la vila, ell i l'autor han signat el conveni de coedició del llibre, per a la qual el Municipi ha aportat la quantitat generosa de 12.000 euros.

Els presentadors de l'autor i l'obra, professors Muñoz Sebastià i Garganté Llanes, s'han felicitat i han felicitat Mn. Alanyà i la gent de Batea per l'activitat cultural i els fruits de l'autor en benefici de la seva vila i els seus compatricis, de les Terres de l'Ebre i del propi bisbat de Tortosa, expressats en l'ampla i diversa publicació de llibres i articles històrics sobre la diòcesi tortosina, els Ports de Morella, les Terres de l'Ebre, singularment la Terra Alta i Batea, i la zona valenciana del bisbat. Han elogiat l'obra, que han qualificat de rigorosa, científica i exhaustiva, tota una tesi doctoral digna de la monumental església bateana, principal entre les barroques de planta de saló aixecades a Catalunya, Aragó i València. És avui l'església de Batea el monument barroc més i millor documentat entre els que existeixen. Quinze capítols amplis, rigorosament documentats, fonts i bibliografia inclosos, exhaureixen els aspectes arquitectònics, històrics, artístics, processals, constructius i reconstructius de l'edifici i tot el que conté i ha contingut -campanes, orgues, rellotges mecànics i solars, inventaris d'aixovar litúrgic, retaules i sepultures, etc.

Mn. Josep Alanyà ha justificat la publicació del llibre com l'ofrena que havia fet al seu poble el dia de les Noces d'Or Sacerdotals, resultat final d'una llarga i ampla recerca als arxius i de consulta oral a les persones que van conèixer el temple en tot el seu esplendor abans de la destrucció de 1936. Amenitzant l'acte amb algunes anècdotes dels seus anys d'escolà, succeïdes en l'àmbit del temple, ha explicat el procés de formació de l'obra, les satisfaccions viscuades i les dificultats trobades pel llarg camí, havent llegit prèviament

la dedicatòria múltiple del llibre a la família, als rectors Mascaró i Perulles, al bisbe Moll, al compatrici Mn. Cristóbal Suñé, als amics d'infantesa i escolania i a tots els bateans. La condició d'ofrena del llibre, volguda per l'autor i compartida per l'Ajuntament, fa que tot el que hom recollirà de la venda del llibre serà lliurat a l'escola de la vila per a programes de formació i instrucció dels més joves i menuts, que són el futur del poble. Finalment, animat pel Senyor Bisbe i per l'Alcalde, Mn. Alanyà ha anunciat que ara està ja treballant en la preparació del llibre *La Parròquia de Batea*, una obra en què pretén lligar en diacronia històrica, fermament documentada, de cap a fi, la vida civil dels bateans amb la vida religiosa.

El Senyor Bisbe ha tancat l'acte tot valorant la capacitat de treball, efectiu i rigorós, de l'autor, per al qual ha escrit ja, citant els títols dels llibres, cinc pòrtics en els cinc anys que porta governant la diòcesi de Tortosa. Destacant el benefici cultural i el servei d'Església que l'obra acumulada representa per a l'Església Catedral, la diòcesi, les seves zones pastorals i parròquies, singularment per a la de Batea, d'on és fill Mn. Josep, ha expressat la felicitació més sincera i l'agraïment més sentit a l'autor, afegint que els bateans han de sentir-se especialment afortunats per tenir-lo de compatrici i per gaudir des d'ara del llibre publicat, una obra principal que ell, amb una sana enveja, voldria veure publicada de l'església de Quatretonda, la seva vila natal.

La jornada ha estat solemne i plena per un acte de cultura al servei de la fe, celebrat a glòria de Déu i a honor de l'Assumpció de Maria i de l'Arcàngel Sant Miquel. *La Redacció del Butlletí*.

Professió solemne de Sor Jacinta Mª de la Asunción Duku Kisua

El día 19 de marzo, fiesta de san José, se celebró en el convento de las Hermanas Pobres de Santa Clara la profesión solemne de sor Jacinta Mª de la Asunción Duku Kisua. La Eucaristía fue presidida por el Sr. Obispo, Mons. Enrique Benavent i concelebrada por Mn. Pascual Centelles y Mn. Antonio Ripollés. Acompañaron a las hermanas clarisas de Tortosa, algunas clarisas de otras comunidades, entre ellas de Toledo, religiosas de Tortosa de otras congregaciones y un buen número de tortosinos.

El Sr. Obispo, en su homilía, alabó la decisión de la Hna. Jacinta de consagrarse completamente al Señor, en respuesta a su llamada vocacional, y la invitó a darle gracias. Aceptando vivir en obediencia, podrá responder como María: *”Hágase en mí según tu palabra”*. Una obediencia amorosa será posible si la vive en pobreza, después de haber descubierto en Cristo como su mayor riqueza. En san Francisco y santa Clara la pobreza no canta sus grandezas y su entrega no les lleva a considerarse más que los demás. Su espíritu de pobreza era cada día más grande y su oración cada día más ferviente. Él quiere desposarse con la Hna y ella ha de corresponderle con su virginidad. La castidad de su cuerpo será expresión de su amor al Señor para servirle siempre confiando en Él. Así son los votos religiosos. Que la sencillez de la vida contemplativa y la humildad de espíritu ayuden a esta Hna, a cumplir sus votos.

Después de las palabras del Sr. Obispo y, cantado el “Veni Creator”, la Hna Jacinta respondió a las preguntas del Prelado referentes su voluntad de consagrarse a Dios i, postrada en el suelo, escuchó el canto de las letanías de los santos. A continuación pronunció ante la Madre Abadesa la fórmula de la profesión solemne, la firmó sobre el altar, escuchó la oración consagratória por parte del Sr. Obispo y recibió el anillo que significa su compromiso sponsal con el Señor

Al final de la celebración la misma Hna. manifestó su gratitud a todos los asistentes y su felicidad después de haber dado este paso en su vida.

En el recordatorio del acto se escribieron unas palabras de Santa Clara, que pueden ser lema de la vida consagrada de Sor Jacinta: *“Ama totalmente a quien totalmente se entregó por tu amor”*. *Maria Joana Querol Beltrán*

Recull de notícies.
publicades al setmanari “Vida diocesana”
Març 2019

**Enviament missioner
del jove rapitenc Mike Safont.**

La parròquia de Sant Josep Obrer de Sant Carles de la Ràpita, i amb ella tota la comunitat diocesana, va viure un dia de joia i festa

el diumenge 20 de gener. Aquell dia el Sr. Bisbe, Enrique Benavent, va lliurar la creu, signe de l'amor de Crist i de la nostra Fe, al jove Mike Safont i l'envia com a missioner diocesà a anunciar la Bona Nova de l'Evangelí. Després d'un temps de formació missionera, serà a través d'OCASHA-Cristians amb el Sud i de la Delegació de Missions de la nostra diòcesi que Mike oferirà durant tres anys el seu temps i les seves capacitats a l'església de Portoviejo, a l'Equador i, en concret, a la parròquia de Jipi Japa.

Des que tenia 14 anys i va començar a preparar-se per a celebrar la Confirmació amb els seus amics, Mike mai ha deixat de formar part de la comunitat parroquial. Ans al contrari, s'ha anat implicant i compromentent vivint el seu seguiment de Jesús i la seva pertinença eclesial com quelcom que ha configurat la seva vida. En el Consell de Pastoral de la parròquia, com a catequista, en el Casal d'Estiu, en responsabilitats d'àmbit diocesà, en trobades i campaments, en l'amistat i en la fraternitat al voltant la taula de l'Eucaristia s'ha anat donant al servei dels altres, especialment dels infants i dels joves.

Ara serà l'Església de l'Equador la que rebrà el seu testimoni missioner que vol viure, així ho diu ell, com un retornar als altres tot allò que ell ha rebut i compartir allò que el fa feliç. La família, els amics, la comunitat parroquial i la comunitat diocesana l'hem acompanyat i hem pregat per ell. I ho continuarem fent. Amb ell som tots els qui ens sentim enviats a anunciar l'Evangelí arreu del món i renovem la dimensió missionera de la fe. *Parròquia Sant Josep Obrer Sant Carles de la Ràpita*

Formació permanent del clergat diocesà.

Els sacerdots de la nostra diòcesi vam tenir entre els dies 4 i 5 de febrer les Jornades de Formació del clergat al nostre Seminari Diocesà. Enguany, aquestes Jornades van tractar el tema de la ideologia de gènere. Els sacerdots que hi vam participar vam poder escoltar el ponent invitat per aquesta ocasió, el Bisbe de Bilbao, monsenyor Mariano Iceta, president de la Subcomissió Episcopal per a la Família i Defensa de la vida de la Conferència Episcopal Espanyola.

El primer dia va centrar la mirada en la visió antropològica de la persona humana, basada en una antropologia adequada, per saber respondre a la pregunta de qui és l'home. La diferència sexual és una dada antropològica. El cos revela a la persona i possibilita la

donació. La segona jornada es centrà més en el projecte de llei que és vol presentar al Parlament, sobre el seu contingut i les diferents repercussions que pot tenir.

Dos dies durant els quals, a més de la formació, els sacerdots del Bisbat vam poder compartir moments de diàleg, convivència i comunicació i informacions de diferents realitats diocesanes. *Mn. Joan Guerola*

Inauguració i benedicció de les obres de reforma del campanar de l'església parroquial de Canet lo Roig.

El bisbe de Tortosa, monsenyor Enrique Benavent, va participar el divendres 8 de febrer en l'acte d'inauguració i benedicció de les obres d'arranjament i reforma de la part superior del campanar i de les tres cornises de l'església de Sant Miquel Arcàngel de Canet lo Roig. Les obres, que només en el cas del campanar han suposat una inversió de prop de 90.000 euros, han estat finançades pel Bisbat de Tortosa, la Diputació de Castelló, la Generalitat Valenciana i la mateixa parròquia de Sant Miquel Arcàngel de Canet lo Roig. En els treballs de reparació i consolidació de la cornisa del temple s'hi han invertit gairebé 38.000 euros.

Reconeixement a les institucions que han fet possible la restauració de l'església de Cincorres.

En un matí assolellat, però fred a la comarca dels Ports, l'església Sant Pere Apòstol de Cincorres va congreguar en un reconeixement públic, senzill, però entranyable, les institucions que amb la seva col·laboració han contribuït al finançament de les obres de restauració dutes a terme en l'església parroquial. L'acte es va fer el divendres 8 de febrer. Hi eren presents D. Enrique Benavent, Bisbe de Tortosa; D. Javier Moliner, president de la Diputació de Castelló; Carmen Amoraga, directora general de Cultura i Patrimoni de la Generalitat Valenciana; i D. Antonio Ripollés, alcalde de Cincorres, així com altres autoritats i persones de Cincorres.

En els parlaments es va posar èmfasi en dos conceptes. En primer lloc, l'alegria que suposa l'obra acabada fruit de la sensibilitat i la col·laboració entre les institucions. En una paraula, fruit de la unió. L'església, a més d'acollir la comunitat cristiana, és la casa comuna de tots els cincorrens i, sens dubte, és el seu edifici més emblemàtic. I en segon lloc, l'agraïment a les institucions, als professionals que han participat en les diferents tasques de la restauració i a totes les persones que amb la seva aportació contribueixen al finançament de les obres. L'acte va concloure compartint alguns productes típics de la terra en animada conversa i amb la satisfacció de la feina ben feta.

El Consell Parroquial de Cincorres

Pregària Ecumènica a la Sènia.

Un bon grup de cristians de diverses confessions ens vam reunir el passat 25 de gener a l'església de La Sènia. La trobada coincidia amb la festa de la conversió de Sant Pau i amb l'últim dia de la setmana de pregària per la Unitat dels Cristians. La celebració es desenvolupà en un clima de pregària, ajudada i acompanyada per la Coral de La Sènia i d'un jove organista. La trobada es va acabar amb un moment de convivència, compartint un bon refrigeri que ens van preparar els membres de la comunitat parroquial que ens acollia.

Durant la setmana del 18 al 25 de gener preguem arreu del món per la unitat dels cristians. Així ho fem també a les nostres parròquies. Però, a més, un dia ho fem junts cristians de diferents confessions. Així enguany ens aplegarem a la Sènia representants de comunitats ortodoxes, anglicanes, evangèliques i catòliques encapçalades pel nostre bisbe, monsenyor Enrique Benavent. El lema de la celebració era "Cerca la justícia i només la justícia" (Dt 16,18-20). Cal saber que la celebració se li encomana cada any, a nivell mundial, a un lloc o regió del món. Enguany la prepararen un grup de representants de les diferents comunitats cristianes d'Indonèsia. Van voler ressaltar la importància de passar dels discursos sobre la unitat, la justícia i la misericòrdia a l'acció i el compromís concret per fer actes d'unitat, justícia i misericòrdia en les nostres vides personals i en la vida de les nostres comunitats cristianes.

Donem gràcies a Déu i continuem pregant per a que l'Esperit Sant ens doni la unitat a tots els cristians, aplegats en una única Església sota l'únic pastor Jesucrist. *Delegació d'Ecumenisme*

L'assemblea diocesana de Mans Unides analitza els projectes que es finançaran aquest 2019.

Una seixantena de membres i col·laboradors van participar el 26 de gener en l'Assemblea Diocesana de Mans Unides, que va ser presidida per la Presidenta-Delegada, Elena Tortajada. Es van tractar els temes de la propera campanya, que inicia un trienni de treball dedicat als drets humans. Es comença amb els drets de les dones sota el lema "Creiem en la igualtat i en la dignitat de les persones".

Enguany tots els que formem part de Mans Unides estarem de celebració. Commemorarem que fa 60 anys un grup de dones d'Acció Catòlica van decidir que calia reescriure la història de la fam en el món. I, fent-se ressò d'una crida d'auxili de l'Organització de les Nacions Unides per a l'Agricultura i l'Alimentació (FAO), es van sumar al manifest de les dones de la UMOFC (Unió Mundial d'Organitzacions Femenines Catòliques) i van declarar la guerra a la fam.

Durant l'assemblea vam comptar amb el valuós testimoni de Manel Saltor, metge traumatòleg, cooperant durant 30 anys a hospitals de diversos països d'Àfrica. Què coneixem d'Àfrica? Quines solucions necessiten els països per millorar? Per què ens fa por la immigració? Aquestes van ser algunes de les qüestions que va abordar i ens van fer reflexionar.

Després d'unes paraules d'encoratjament del nostre bisbe, Don Enrique Benavent, i de l'informe econòmic de l'any anterior, es van anunciar els tres projectes als quals donarà suport la nostra diòcesi al llarg d'enguany. El primer, amb un import de 83.823 euros, vol donar ajuda als afectats per l'huracà Matthew a Les Cayes, a Haití. El segon és un projecte de millora socioeconòmica de dones vídues a causa de l'èbola a Sierra Leone. L'import és de 69.908 euros. I, el tercer, amb 28.129 euros d'import, vol millorar un taller de capacita-ció agropecuària a la República Democràtica del Congo. *Delegació de Mans Unides*

Celebració de Sant Enric d'Ossó a Vinebre.

Vinebre, el poble de naixement d'Enric d'Ossó, va celebrar el dia 26 de gener l'eucaristia de la festivitat del sant. La celebració

va estar presidida per Mn. Miquel Gasulla, rector del poble, i van concelebrar tots els mossens de l'arxiprestat.

A més d'autoritats i veïns del poble, van assistir un grup de germanes de la Companyia de Sta. Teresa vingudes de diversos indrets propers a Vinebre. També ho van fer familiars del sant. Un d'ells també es diu Enric d'Ossó. Tant ell com el seu pare, Miquel d'Ossó, van venir des de Sant Feliu de Llobregat per celebrar aquesta festa. Van portar com a record una estampa amb una imatge de Sant Enric que el recorda com a Fundador i Patró Nacional dels Catequistes. La celebració va estar acompanyada musicalment per la coral de Vinebre. que va donar solemnitat a l'acte. *Gna. Cristina Martínez*

Trobada de Missions per a preparar el mes extraordinari de Missions de l'octubre

Els delegats, treballadors i voluntaris de les delegacions de missions amb seu a Catalunya ens vam reunir a principis de febrer al Santuari de Loreto, a Tarragona. Van ser dos dies de convivència, oració i treball, on ja vam posar fil a l'agulla en el que serà el mes extraordinari de missió, l'octubre de 2019, proclamat pel Papa Francesc.

Les delegacions ja comencem a preparar a nivell Diocesà i interdiocesà diferents activitats per tot Catalunya. Vam comptar amb el suport del nostre Bisbe de Tortosa, Mons. Enrique Benavent, que sempre ens acompanya en totes les nostres reunions. *Delegació de Missions*

Trobada de religioses per a celebrar la jornada de la Vida Consagrada.

Sota el lema "Pare nostre. La vida consagrada presència de l'amor de Déu", es va celebrar la Jornada Mundial de la Vida Consagrada el dia 2 de febrer, festa de la Presentació del Senyor.

A la Casa Mare de la Consolació, a Jesús, ens vàrem trobar religioses de la Consolació, Teresianes, Filles de la Caritat i Carmelites Missioneres Teresianes. Ens va acompanyar Mn. Ramon Labernié, Delegat episcopal per a la Vida Religiosa.

La trobada va començar amb la lectura d'unes paraules del nostre Bisbe, Enrique Benavent, qui no va poder assistir-hi per haver de donar resposta a un altre compromís. A continuació, Mn. Ramon ens va comentar uns pensaments del Papa Francesc recollits, en forma d'entrevista, pel claretià Fernando Prado, en el llibre *La fuerza de la vocación. La vida consagrada hoy*.

I va arribar el moment de compartir experiències. Una germana de cadascuna de les congregacions presents va fer una presentació del que vivien, del moment en el que es trobaven com a congregació, etcètera. Va ser molt interessant. I per acabar aquest moments d'experiències ens van parlar algunes germanes que havien estat molts anys en terra de missions.

La pregària de Vespres i un berenar van posar punt final a una trobada realment fraterna, a un espai de comunió que volem repetir més vegades. *Gna. Cristina Martínez Pierola*

Tarraconense

Reunió d'Ecònoms al Seminari Major Interdiocesà

Dijous dia 7 de març va tenir lloc la reunió dels Ecònoms de les 7 Diòcesis que s'agrupen en el Seminari Major Interdiocesà de Catalunya, per a la formació dels candidats al sacerdoci. Va presidir la reunió l'Arquebisbe Joan-Enric Vives, Bisbe delegat per al Seminari, juntament amb el Rector Mn. Javier Vilanova. Hi assistiren els Ecònoms, els formadors i dos seminaristes.

A la reunió van ser aprovats el balanç econòmic del curs 2017-2018 i el pressupost per al curs actual 2018-2019. Actualment al Seminari Major Interdiocesà amb seu a Barcelona hi conviuen 24 seminaristes amb els seus formadors, de les Diòcesis de Tarragona, Girona, Lleida, Solsona, Urgell, Tortosa i Vic.

Recés de Quaresma al Seminari Major Interdiocesà amb Mons. Sergi Gordo

El dia 12 de març, Mons. Sergi Gordo, bisbe auxiliar de Barcelona, va predicar un Recés de Quaresma per a tots els seminaristes del Seminari Major Interdiocesà de Catalunya, ja propera la Diada del Seminari. Els va dirigir a seminaristes i formadors unes fecundes reflexions sobre el tema “Cridats i enviats fraternalment ‘en sortida’”, amb aquests punts de meditació:

- Un recés emmarcat en la Quaresma d'enguany
- Un recés emmarcat en el que el Papa Francesc espera de nosaltres a l'Exhortació Apostòlica *Evangelii gaudium*
- Un recés emmarcat en el que el Papa Francesc espera de nosaltres a l'Exhortació Apostòlica *Gaudete et exsultate*
- Un recés emmarcat en el que indica la *Ratio fundamentalis institutionis sacerdotalis* El do de la vocació presbiteral

- Un recés per sentir la veu del Senyor que ens crida i ens envia fraternalment “en sortida”
- Una icona bíblica per a fer-ne contemplació: Els setanta-dos: cridats i enviats de dos en dos. El do de la fraternitat (Lluc 10, 1-11)

Amb unes pistes per a la reflexió personal i pistes per fer examen de consciència de la fraternitat.

V Memorial Pere Tena

El Centre de Pastoral Litúrgica (CPL) de Barcelona va atorgar el V Memorial Pere Tena de Pastoral Litúrgica a Mons. Piero Marini, arquebisbe titular de Martirano i president de la Comissió Pontifícia per als Congressos Eucarístics Internacionals. L'acte de lliurament tingué lloc el dia 20 de març a l'Aula Magna del Seminari Conciliar de Barcelona. Hi van assistir el Cardenal Lluís Martínez Sistach; Mons. Julián López Martín, President de la Comissió Episcopal de Litúrgia de la CEE; l'Abat de Montserrat, el Rvm. P. Abat de Montserrat Josep M. Soler i Canals OSB; Mn. Josep M. Romaguera, President del Centre de Pastoral Litúrgic de Barcelona; així com les Autoritats acadèmiques de la Facultat i altres professors.

Amb aquest memorial es vol posar en relleu el servei de Mons. Marini, al llarg de més de 50 anys, en l'aplicació de la renovació litúrgica impulsada pel Concili Vaticà II. El 1965, el jove prevere Piero Marini va ser cridat a Roma per Annibale Bugnini, secretari del grup de treball encarregat de desenvolupar la concreció de les orientacions de la Constitució sobre la sagrada litúrgia (Sacrosanctum Concilium, 1963), que posava les bases de la renovació litúrgica conciliar. Una tasca que finalment s'integrà dins la Congregació per al Culte Diví, on Piero Marini va treballar al costat de teòlegs i liturgistes que esdevingueren veritables punts de referència del Concili Vaticà II. La tasca, però, per la qual Mons. Piero Marini és més conegut, és per la seva feina com a Mestre de les celebracions litúrgiques pontifícies durant vint anys, des del 1987 fins al 2007, amb els papes Joan Pau II i Benet XVI.

Les celebracions del Papa, tant a Roma com a la resta del món, àmpliament difoses pels mitjans de comunicació, han estat una for-

ma de transmetre els principis conciliars: despullant de qualsevol signe d'ostentació o de poder mundà la figura del Papa celebrant per accentuar el seu caràcter pastoral i ministerial; realçant els signes propis de l'Eucaristia per ressaltar la seva naturalesa mistagògica, i promovent la participació dels fidels insistint, d'una banda, en aquells termes que expressen la unitat de l'Església i incloent, per l'altra, elements propis de l'expressió cultural de cada Església local.

El Memorial Pere Tena de Pastoral Litúrgica va ser creat per mantenir viva la memòria del bisbe Pere Tena (1928-2013), fundador del CPL i pedagog de la litúrgia, per promoure tot allò que ajuda a viure la litúrgia de l'Església en el nostre món actual, i per recordar de manera constant la importància de la pastoral litúrgica en la vida cristiana.

Necrològica

Fallece Mons. Rafael Torija, obispo emérito de Ciudad Real

En la mañana de hoy, día 2 de marzo de 2019, Mons. Rafael Torija de la Fuente, ha fallecido en Ciudad Real a la edad de 92 años.

La celebración de las exequias tuvo lugar el lunes, 4 de marzo, a las 11.00 de la mañana, en la Santa Iglesia Catedral de Ciudad Real.

Mons. D. Rafael Torija nació en Noez (Toledo), el 18 de marzo de 1927 y cursó los estudios sacerdotales en el seminario de dicha diócesis. Fue ordenado sacerdote el 7 de junio de 1952. Posteriormente, se licenció en Teología y en Sociología, en la Pontificia Universidad Gregoriana de Roma.

Obispo desde 1969

Ejerció su ministerio en Castelléjar (Granada) y en Riópar (Albacete), pueblos entonces pertenecientes a la diócesis de Toledo. A la vez que coadjutor de la parroquia de Santiago, de Toledo, fue también profesor de Teología pastoral en el Seminario de Toledo. Desarrolló una amplia labor como Consiliario Diocesano de la JOC, de la HOAC y de la JEC.

El 4 de noviembre de 1969, fue nombrado obispo auxiliar de Santander.

Fue consagrado el 14 de diciembre del mismo año.

En 1972, fue nombrado obispo delegado de la Comisión episcopal de Apostolado Seglar y Consiliario General de la Acción Católica.

Por otro lado, el día 2 de octubre de 1976, al aceptar el Santo Padre la renuncia de Mons. Hervás al Obispado Priorato de Ciudad Real, nombró para sucederle a Mons. Torija, que tomó posesión el 6 de noviembre del mismo año.

El 4 de febrero de 1980, al elevar a diócesis la prelatura clunien- se, fue desvinculado de la Iglesia titular de Dora y nombrado obispo residencial de Ciudad Real. Conservó el título de Prior de las Órde- nes Militares, unido en adelante al de obispo de Ciudad Real.

Cargos en la CEE

En la CEE fue miembro de la Comisión episcopal de Apostolado Seglar (1972-1981 y 1984-1987); miembro de la Comisión Episco- pal de Acción Caritativa (1972-1978; miembro de la Comisión Episco- pal de Obispos y Superiores Mayores (1978-1981) y miembro de la Comisión Episcopal de Clero (1984-1993). Además, formó parte de la Comisión episcopal de Seminarios y Universidades de 1993 a 2008.

Asimismo, fue Presidente de la Comisión episcopal de Apostola- do Seglar entre 1981 y 1984 y Presidente de la Comisión Episcopal de Seminarios y Universidades de 1993 a 1999.

Sumari

BISBAT

Sr. Bisbe

Decret d'erecció de la Frater, i ratificació dels seus Estatuts.....	123
Homilia en la professió solemne de Sor Jacinta en el monasterio de Santa Clara, de Tortosa, <i>19 de marzo de 2019</i>	124
PARAULES DE VIDA: En camí cap a la Pasqua.....	128
Les temptacions de Jesús en el desert.....	130
El Seminari missió de tots.....	131
L'amor cuida la vida.....	133
Trobada diocesana de xiquets.....	134
En camino hacia la Pascua.....	136
Las tentaciones de Jesús en el desierto.....	137
El Seminario, misión de todos.....	139
El amor cuida la vida.....	140
Encuentro diocesano de niños.....	142
Activitats de D. Enrique Benavent Vidal, bisbe de Tortosa. <i>Març 2019</i>	144

Secretaria General

Estatuts de la Fraternitat Cristiana de persones amb discapacitat, de Tortosa (Frater) Text aprovat per l'Assemblea Extraordinària de Tortosa, el 10 de març de 2019, i ratificat pel Sr. Bisbe de la diòcesi, Mons. Enrique Benavent Vidal, el 15 de març de 2019.....	146
Nomenaments:	
– Rev. Víctor Manuel Cardona Eixarch.....	168
– Rev. Rubén García Molina.....	168
– Sra. Concepció Calvet Subirats.....	168
– Dos nous canonges de la S.E.C.B.T.....	168

Crònica diocesana

Presentació del llibre Sant Miquel de Batea. La catedral de Terra Alta, del canonge arxiver de Tortosa M. I. Josep Alanyà i Roig.....	169
Professió solemne de Sor Jacinta M ^a de la Asunción Duku Kisua (Clarissa).....	171
Recull de notícies publicades al setmanari "Vida diocesana". <i>FMarçebrer 2019</i>	172

TARRACONENSE

Reunió d'Ecònoms al Seminari Major Interdiocesà.....	179
Recés de Quaresma al Seminari Major Interdiocesà amb Mons. Sergi Gordo.....	179
V Memorial Pere Tena.....	180

NECROLÒGICA

Fallece Mons. Rafael Torija, obispo emérito de Ciudad Real.....	182
---	-----

Disponibile

Disponibile

Disponibile